

RIIHIMÄEN LUKIO

Vuosikertomus 2025-2026

SISÄLLYS

Lukuvuoden päätteeksi	3
Rilu 120 vuotta	4
Takana vuosisata ja viidennes	6
Riihimäen lukion 120-vuotisjuhlavuosi sai näkyvän jäljen kaupunkikuvaan	8
Tutortoiminta 2025–2026	10
Opiskelijakunnan hallituksen lukuvuosi	12
Velvollisuus opiskella, oikeus saada tukea: opiskelun tuki pähkinänkuoressa	14
Miten yhteiskunnan odotukset onnellisuudesta vaikuttavat yksilöön?	16
Kuvataiteen lukiodiplominäyttely	18
Kuvataiteen lukiodiplomi	
Hetken verran kauneutta	21
Lyhdyn valossa	22
Ote musiikkidiplomista	24
Liikunnan lukiodiplomi	26
Itsenäisyysjuhla ja syksyn lakkiaiset	28
Abi on jumala	30
Abien pukeutumisviikon viimeinen aamunavaus	30
Wanhat 2026	34
Vanhojen tanssit soittajan silmin	37
Tanssin lumoa kauppakeskuksissa	39
Opiskelijoiden futisturnaus, kuvareportaasi: Juho Hietavirta	40
Kisailua opettajien ja oppilaiden kesken	41
Abit vs opet	41
Pesäpallo-ottelu	41
Taidetta ja robotiikkaa virtuaaliympäristössä	44
Lukioteatteriproggis: Äänettömät huudot	46
Kuviryhmä visualisoi mainokset, hahmot ja lavan	46
Korkealaatuinen produktio ja raju tarina olivat näyttelijälle palkitsevia	48
I learned to compose and play live in a theater music group	49
Biologian ja maantieteen seikkailuja	50
Rilun Väittelykilpailun voittoisa teesi: "Maailma on muuttunut paremmaksi paikaksi 120 vuodessa – mutta ei yhteisöllisyyden näkökulmasta"	52
Kouluruokapaneeli – puhetta purtavasta	54
Tampereen yliopiston Jatsoon! -päivä	55
Vaihto-opiskelijat Rilussa	56
Erasmus+	
Cultivating self-esteem: A practical guide for teachers and principals	60
Opettajat hengittämässä Barcelonassa	61
Skandeborg, Tanska	62
Lukuvuoden vierailijat	64
Kevätjuhla 30.5.2026	66
Ylioppilasjuhla 30.5.2026	68
Ylioppilaiden ryhmäkuvat	72
Lukuvuoden 2025–2026 ylioppilaat	76
Opintoryhmät ja ryhmänohjaajat	78
Riihimäen lukion opettajat ja henkilökunta	85
Kiitokset!	86

Kuva: Timo Hellenen

Lukuvuoden päätteeksi

Riihimäen lukion historia ulottuu vuoteen 1905, jolloin Hausjärven asemakylään perustettiin oppikoulu, joka oli seitsemäs Suomessa maaseudulle perustettu oppikoulu. Riihimäkeä ei tuolloin ollut kuntana olemassa, eikä Suomi ollut vielä itsenäinen valtio. Monien eri vaiheiden ja koulujen yhdistämisten kautta päädyttiin vuonna 1994 siihen, että Riihimäellä oli jäljellä yksi lukio.

Riihimäen lukiosta ja kaikista sen edeltäjistä on tähän päivään mennessä valmistunut lähes 11800 ylioppilasta. Tähän kunnioitusta herättävään lukuun liittyy vuosittain noin 160 uutta ylioppilasta, niin tänäkin lukuvuonna.

Kuluneen lukuvuoden aikana olemme saaneet juhlistaa 120-vuotista taivalta monin eri tavoin. Kun luet vuosikertomustamme, huomaat juhlavuoden olleen esillä monessa eri yhteydessä. Vaikka tavallinen arki saattaa joskus

tuntua kovinkin harmaalta, tapahtuu koulussamme jatkuvasti jotain ekstraa. Kaikki tapahtumat eivät ole varmasti edes mahtuneet näiden kansien väliin.

Kesän koittaessa on lupa ottaa rennosti ja unohtaa koulu ainakin osittain. Toivottavasti sinulla on aikaa nauttia auringosta ja lämmöstä, tavata kavereita ja käydä vaikkapa festareilla, tarttua hyvään kirjaan laiturin nokassa tai vain olla. On tärkeää kerätä voimia tulevaa lukuvuotta varten. Lukio hiljenee kesäksi, mutta herää jälleen eloon elokuussa.

Kiitos koko koulun väelle hienosta lukuvuodesta!

Toukokuussa 2026

Kari Jukarainen, rehtori

Rilu 120 vuotta

Rilu 120 vuotta näkyi lukuvuoden mittaan kouluarjessa. Alumnien uratarinat ja halu palata opinahjonsa merkki-
vuoden tilaisuuksiin ilahduttivat ja vahvistivat yhteisöllisyyttä. Riihimäen lukiosta opiskelija saa vahvan perustan jatko-opintoihin ja tulevaisuuden rakentamiseen.

Elokuun 20. päivä koulun väki asettui RILU 120 -muotoon Hämeenkadun puoleiselle parkkipaikalle dronekuvausta varten. Valokuvaaja **Johannes Johnin** otoksia hyödynnettiin kotiväenilloissa ja lukion markkinoinnissa.

Lukion bussipysäkki sai uuden ilmeen **Ines Nukarisen** suunnittelemalla ja maalaamalla RILU 120 -teemalla. Aamupostin toimittaja **Piia Lyy** kirjoitti artikkelin 5.9. pidentyistä bussipysäkin avajaisista.

Lokakuun yhdeksäntenä vietettiin toisenlaista koulupäivää, johon mahtui opiskelijakunnan hallituksen toimintarastit opiskelijoille, alumnien uratarinoita, iloista tunnelmaa ja tunteikkaita kohtaamisia, oransseja Rilu-ilmapalloja, koristeviirejä sekä sisällä että ulkona. Tapasimme kutsuvieraita. Juhlapäivän pääruokana oli kananugetteja ja 120-vuotias Valio tarjosi jälkiruokamoussen.

Syksyn lakkiaisissa ja itsenäisyysjuhlassa 5.12. juhlapuheen piti Tampere-talon viestintäasiantuntija, Rilun alumni **Elsa Vähänen**.

Joulukuun hämärässä Johannes Johnin ottamassa dronekuvassa koulun väki hehkui sydämen muodossa 120-vuotiaalle.

Toisen vuosikurssin perinteisessä väittelykilpailussa tammikuussa finaalin teemana oli ”Maailma on muuttu-

nut paremmaksi paikaksi 120 vuodessa – mutta ei yhteisöllisyyden näkökulmasta.” Väittelykilpailun voittivat **Elsamaria Arkonsuo** ja **Viivi Sinivuori**. Tuomareina toimivat **Tiina Heiskanen**, **Teemu Ovaska** ja **Antrea Kantakoski**.

Helmikuun alussa Vanhat pääsivät näyttämään osaamistaan Atomin Prisman ja Merkkosen Citymarketin tiloissa kun tanssiesitykset vietiin ensimmäistä kertaa kauppakeskuksiin. Yleisöpalautte oli innostunutta ja ilahdunutta. Tilaisuuksista uutisoitiin myös Yle Hämeessä sekä Aamupostissa.

Lukioteatterin Äänettömät huudot -esityksen ensi-iltaan 12. helmikuuta kutsuttiin mukaan yhteistyökumppaneita. Näytöksiä oli myös yläkoulujen kahdeksaluokkalaisille sekä lukiolaisille.

Kestävän kehityksen tiimi organisoii Pötki puistoon -tapahtuman vappuaatoksi yhdessä opiskelijakunnan hallituksen kanssa. Opiskelijat kiersivät kirkkopuistossa, Lasinpuhaltajan puistossa ja Antonin talon pihalla, jossa opiskelijakunnan hallitus tarjosi simaa ja jonka pihalavalla musisoitiin.

Äänettömät huudot -esitykseen maalatut taulut ripustettiin näytteille lukuvuoden viimeisiksi viikoiksi lounasruokalaan.

Ykkösten ja kakkosten kevätjuhlassa päätettiin juhlavuosi Suvivirteen.

Ulla Korpinen

Viereisen sivun kuvissa on Rilun 120-vuotissyntymäpäiväjuhlan tunnelmia.

Takana vuosisata ja viidennes

Torstaina 9.10. juhlistettiin koulumme yli satavuotista taivalta useiden aktiviteettien merkeissä.

Syksyistä miljöötä piristivät kirkkaan-oranssit Rilu-pallot ja muut koulun koristeet. Opiskelijoita ja opettajia oli myös ohjeistettu pukeutumaan lukion teemaväreihin: oranssiin, valkoiseen ja mustaan.

Opiskelijat kiersivät opintoryhmiensä kanssa opiskelijakunnan hallituksen järjestämällä rasteilla, joissa opintoryhmät keräsivät itselleen pisteitä perustuen suoriutumisessaan rastien tehtävissä. Pisteytetyt rastit olivat koripallon heitto, rikkiäinen puhelin, lukion logon piirtäminen, hulavanteen heitto ja riviinmeno annetussa järjestyksessä. Lisäksi jokainen opintoryhmä osallistui yhdelle pisteyttämättömälle rastille: joko palapeliin rakentamiseen, unelmakartan täyttöön tai vaihto-opiskelijoiden esittäytymiseen. Rasteilla eniten pisteitä keräsi 24D, josta palkinnoksi ryhmä sai yksityisnäytöksen haluamastaan elokuvasta Riihimäen Bio-rex-elokuvateatterissa. Päivän aikana saatiin myös arvailla opettajia nuoruuskuvistaan.

Toiminnallisempien aktiviteettien jälkeen lukiomme jo jättäneet opiskelijat tulivat lukiolle valistamaan urapoluistaan ja elämäntavoistaan.

Hulavanteen heittoa.

Opintoryhmä 24D riviinmeno-rastilla.

Opiskelijan näkökulmasta oli kiehtovaa kuunnella, minne kaikkialle Riihimäeltä on vuosien varrella ponnistettu. Rilun todellakin näyttää suunnan vaikka minne!

Vaikka olin itse järjestämässä tapahtumaa, enkä sen vuoksi päässyt kaiken toiminnan tuoksinaan, Rilun 120 v. -päivä oli itselleni yksi tähänastisen lukiouran nautinnollisimpia. Lukion yhteishenki tuntui päivän aikana todellisesti puhjennun kukkaan. Päivä tarjosi myös mukavaa vaihtelua tasaisen tappavaan koulunkäyntiin.

Jalo Lintukorpi

Opiskelijat arvuuttelevat opettajia nuoruuskuvien perusteella.

Opintoryhmä 25F logonpiirtämis-rastilla.

Juhlalukuvuoden kunniaksi lukion väki kokoontui joulukuussa Rilun sydän -muodostelmaan, joka valaisti kännyköillä.

Kuva: Johannes John

Riihimäen lukion 120-vuotisjuhlavuosi sai näkyvän jäljen kaupunkikuvaan

Harva bussipysäkki saa ihmiset hidastamaan askeliaan. Vielä harvempi saa ohikulkijat palaamaan takaisin vain nähäkseen sen uudelleen. Riihimäen lukion 120-vuotisjuhlavuoden kunniaksi toteutettu juhlabusipysäkki teki juuri niin.

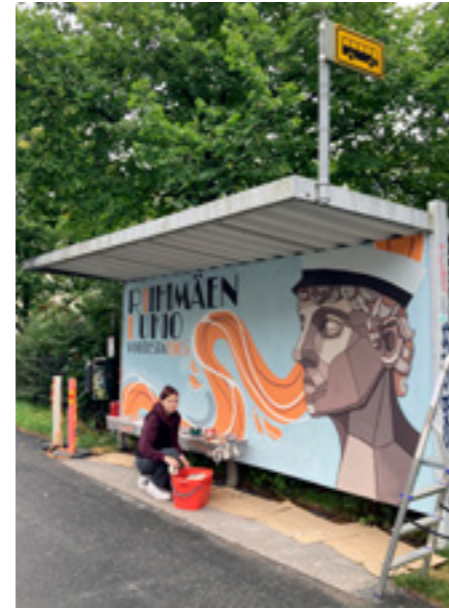
Vaaleansinisellä taustalla virtaavat voimakkaat oranssit muodot, ja kaiken keskiössä on antiikin patsasta muistuttava hahmo ylioppilaslakki päässään. Se on yhtä aikaa arvokas, moderni ja jopa yllättäväkin näky keskellä arkista katukuvaa. Pysäkin suunnitteli ja maalasi Riihimäen lukion kolmannen vuoden opiskelija **Ines Nukarinen** osana valinnaista mainostoimistokurssia. Projekti kasvoi lopulta paljon suuremmaksi kuin tavalliseksi kurssi-työksi.

”Sain itse ideoida ja päättää, mitä bussipysäkkiin maalaisin. Halusin tuoda esille lukion sivistystä ja sitä, miten sivistyksestä puhutaan lukion yhteydessä.”

Ines Nukarinen maalaa lukion bussipysäkkiä elokuun puolessa välissä.

Kuva: Liina Arpalahhti

Ines Nukarinen suunnitteli ja toteutti bussipysäkin ilmeen Riihimäen lukion 120-vuotisjuhlavuoden kunniaksi.

Kuva: Liina Arpalahhti

Kuvassa vasemmalla bussipysäkin maalausprosessissa **Inestä** auttanut **Jasmin Hämälainen**.

Kuva: Timo Hellsten

Ajatus lähti liikkeelle antiikin Kreikan ja Rooman taiteesta tutuista patsaista. Ines halusi yhdistää klassisen sivistyksen symbolit nykyiseen lukiolaiselämään.

”Halusin tuoda sivistystä esille antiikin Kreikan ja Rooman ajan taiteesta tutuilla patsailla, yhdistää siihen lukion värejä ja lisätä ylioppilaslakin korostamaan itse lukiota.”

Teoksen valmistuminen ei tapahtunut sormia napsauttamalla. Ines aloitti maalaamisen jo kesälomalla muutamaa päivää ennen koulun alkua, ja kokonaisuuden toteuttamiseen kului yhteensä noin 36–38 tuntia. Kaikki alkoi luonnoksista.

”Prosessi alkoi suunnittelusta ja kuvan piirtämisestä, josta lähdin siirtämään kuvaa pysäkkiin.”

Työ eteni kerros kerrokselta: ensin suuret muodot, sitten tausta, lopuksi yksityiskohdat.

”Tein isot muodot ja taustan ensin ja lähdin sitten työstämään isommas- ta pienempään. Eniten aikaa veivät patsashahmon tekeminen ja oikeiden värisävyyden löytäminen.”

Mutta kaikkein merkittävimmi-ksi eivät lopulta nousseet maalikerrokset tai pitkät työpäivät, vaan ihmiset. Maalaamisen aikana pysäkestä tuli hetkeksi kohtaamispaikka. Ohikulkijat pysähtyivät seuraamaan työn etene- mistä, kurkistelivat koulun ikkunoista

ja tulivat juttelemaan täysin spontaanisti.

”Todella paljon eri ihmisiä tuli juttelemaan, kysymään ja kehumään.”

Mieleenpainuvimpia olivat satunnaiset keskustelut tuntemattomien ja erityisesti iäkkäämpien ohikulkijoiden kanssa. Monet tulivat paikalle nimenomaan nähdäkseen työn etenemisen.

”Osa tuli erikseen kotoaan kysymään ja ihaillemaan maalausta, kun he olivat katselleet prosessia ikkunas- ta.”

Ja ehkä juurikin siinä projektin merkitys näkyi kaikkein selvimmin: pysäkki alkoi kuulua ja näkyä kaupungilla jo ennen kuin se oli valmis.

120-vuotisjuhlavuoden bussipysäkki ei jäänyt pelkäksi koristeeksi tai yksittäiseksi taideprojektiksi. Se muutti hetkeksi tavallisen odotuspaikan paikaksi, jossa ihmiset pysähtyivät katso- maan ja ihaillemaan, keskustelemaan ja kokemaan jotain yhdessä.

Se voi näkyä myös siinä, että opiske-lijalle annetaan mahdollisuus luoda jotain omaa, näkyvää ja merkityksellistä.

Riihimäen lukion juhlapysäkki sei- soo nyt osana kaupungin arkea – mut- ta sen viesti kantaa paljon pidemmäl- le kuin yhden bussireitin päähän.

Elsamaria Arkonsuo ja Fiia Niemelä

Bussipysäkin avajaiset pidettiin 5.9.2025. Apulaisrehtori **Ulla Korpinen** ja Riihimäen yrittäjien puheenjohtaja **Mikko Suonpää** leikkasivat punaisen satiinauhan.

Kuva: Timo Hellsten

TUTORTOIMINTA 2025–2026

Aukeaman kuvat: Pauliina Lamberg

Tutorkautemme lähti käyntiin keväällä 2025, kun meillä alkoi tutorkoulutus. Opimme koulutuksessa ryhmänohjauksesta, ykkösten kohtaamisesta sekä siitä, minkälaista on olla esimerkki etenkin ykkösille. Koulutus huipentui leiriin, joka järjestettiin Hirvijärven leirikeskuksessa. Siellä nautimme hyvästä ruuasta, paneuduimme syvemmin koulutuksen sisältöön sekä ryhmäydyimme tuutorit keskenään, muun muassa pelaillen eri pelejä.

Palasimme kesälomalta kouluun päivää aikaisemmin kuin muut suunnittelemaan seuraavaa päivää, että kaikki olisi valmista ykkösiä varten, kun he astelevat sisään ensimmäistä kertaa lukioelämään.

Syksyn aikana pidimme ykkösille kaikkea hauskaa tekemistä sekä opastimme heidät lukion käytäntöihin. Järjestimme heille ryhmäytymistunnin, jossa he saivat kysyä vaikeita ja askarruttavia kysymyksiä meiltä tuutoreilta. Annoimme myös vinkkejä ensimmäiseen arviointiviikkoon. Infossa jaoin parhaat vinkkimme valmistautumiseen ja arviointiviikosta selviämiseen. Syksyn aikana oli myös ykkösille tärkeä päivä eli heidän ryhmäytymispäivänsä, jossa me tuutorit pidimme eri rasteja ja ryhmät kilpailivat toisiansa vastaan. Aurinkoinen päivä saatettiin päätökseen jännittävällä köydenvetokisalla.

Kuva: Aaro Aaltonen

Viereisen sivun kuva ja yläpuolella olevat kuvat ovat tutorleiritä Hirvijärveltä.

Kuvat oikealla ovat lukion ykkösten ryhmäytyspäivästä.

Syksyllä juhlistettiin Riihimäen lukion 120-vuotisjuhlapäivää. Tuutorit saivat olla myös mukana tässä ihanassa juhlassa. Saimme kierrättää lukiostamme kiinnostuneita vieraita ympäri koulua. Rilun vanhoja opettajiakin kävi vierailemassa ja heiltä me tuutorit saimme kuulla ihania tarinoita vuosikymmenten takaa.

Syksyn aikana vielä järjestettiin ysienväpäivä, jolloin ysi-luokkalaista kävi tutustumassa lukioon. Joulukuulle me tuutorit olimme tehneet arvuuttelujoulukalenterin, jossa oli mahtavat palkinnot eniten oikein arvanneille. Onnea vielä heille.

Kevään aikana myös kasiluokkalaista kävi tutustumassa lukioon, ja heille esittelimme lyhyesti lukiotamme ja pidimme lukio-Myytinmurtajat, jotta heidän oletuksensa lukiosta ehkä muuttuisi.

Tuutorina oleminen on hauskaa ja mukavaa puuhaa koulun käymisen ohella. Tuutorina olen saanut uusia ystäviä ja uusia kokemuksia, joita kannan elämässä mukana. Suosittelen tutorkoulutusta kaikille, jotka edes vähän miettivät tuutorina toimimista.

Meeri Numminen

Opiskelijakunnan hallituksen kokoonpano lukuvuonna 2025–2026.

Takarivistä vasemmalta: **Elsamaria Arkonsuo**, yritysvas-taava; **Miikka Manninen**, rahastonhoitaja; **Jalo Lintukorpi**, puheenjohtaja; **Pyry Parikka**, sihteeri.

Eturivissä vasemmalta: **Iiris Tuukkanen**, OPKH- ja elintarvikevastaava; **Arina Othman**, tapahtumavastaava; **Fiia Niemelä**, varapuheenjohtaja; **Moona Anttila**, some-, markkinointi- ja viestintävastaava; **Sisu Pitkänen**, OPKH- ja elintarvikevastaava.

Kuva: Timo Helliö

Opiskelijakunnan hallitus valittiin jälleen marraskuussa. Hallitukseen valittiin yhdeksän opiskelijakunnan jäsentä. Ehdokkaita oli paljon, ja ennen vaaleja järjestettiin tuttuun tapaan vaalipaneeli, joka oli erittäin onnistunut. Hallituksen toiminta on ollut monipuolista ja aktiivista koko lukuvuoden ajan. Lukuvuoden aikana myös tuttuja pukeutumis- ja teemapäiviä on mahtunut mukaan, kuten ystävänpäivän liikennevalopukeutuminen, pukeudu ryhmäsuun ja pukeudu pyjamaan -päivät. Halloween-pukeutumispäivänä hallitus palkitsi parhaita pukeutujia. Joulun alla käytävillä puolestaan näkyi tonttulakkeja. Opiskelijakunnan hallitus tarjosi joulun aikaan ruokalassa glögiä ja piparia. Koulun aulassa järjestettiin myös pienet joulumyyjäiset. Lisäksi opintoryhmittäin miteltiin hallituksen piparinkoristelukilpailussa, jonka voittaja palkittiin. Hallitus koetteli myös opiskelijoiden aivonystyröitä järjestäessään shakkiturnauksen keväällä.

Opiskelijakunnan hallituksen jäsenet ovat olleet vahvoja toimijoita myös laajemmin koulun rakenteissa. Hallituksen jäsenet ovat osallistuneet koulun sisäisten yhteistyöryhmien, kuten johtotiimin, viestintä- ja markkinointitiimin ja kestävän kehityksen tiimin toimintaan. Näin opiskelijoiden näkökulmia ja toiveita on tuotu osaksi koulun päätöksentekoa ja kehittämistyötä. Opiskelijoiden osallisuus koulussamme on siis lisääntynyt. Ryhmien ja hallituksen välisessä yhteistyössä otettiin tänä lukuvuotena isoja uusia askeleita. Opiskelijakunnan hallitus järjesti yhteistyössä kestävän kehityksen tiimin kanssa Järkeä, laatua ja makua kouluruokaan -keskustelupaneelin ja vappuaattona Pötki puistoon -tapahtuman. Keskustelupaneeli oli erittäin onnistunut. Opiskelijoiden näkökulmia tuotiin kaupungin tietoon, ja opiskelijat saivat kuulla kaupungin näkökulman. Keskustelu oli antoisa, esille nousi uusia ideoita ja vanhoja ideoita terävöitettiin. Hallitus voi siis pyrkiä myös muutoksiin

Opintoryhmä 24D teki merellisiä piparkakkuja OPKH:n hallituksen järjestämään piparinkoristelukilpailuun.

järkevällä ja asiallisella keskustelulla. Pötki puistoon -tapahtumassa hallitus tarjosi Antonin talolla simaa, järjesti vapputietovisan Lasinpuhaltajan puistossa ja piti suosittua saappaanheittopisteen Kirkkopuistossa.

Viestinnän puolella hallitus on lisännyt näkyvyyttään sosiaalisessa mediassa. Instagram on ollut vahva virallisemmän viestinnän kanava läpi lukuvuoden. Kevyempää sisältöä on jaettu Tiktokin kautta, jonne on tehty esimerkiksi suosittuja ”opettaja arvaa nuorisotermin” -videoita. Lisäksi joka maanantai on toteutettu niin kutsutut maanantaienergiat. Tällöin muutamia energiajuomia on piilotettu koulun alueelle, ja opiskelijat ovat saaneet etsiä niitä Instagramin tarinat-osioon julkaistujen vihjeiden perusteella. Opiskelijakunnan hallituksen jäsenet edustivat lukion opiskelijoita myös useissa tilaisuuksissa. Hallituksen jäsenet olivat mukana muun muassa Lukiolaisten opiskelijakuntapäivillä Kuopiossa ja kaupungin kansallisen veteraanipäivän juhlassa.

Hallitus aloitti toimikautensa haastavassa, muttei mahdottomassa taloudellisessa tilanteessa, minkä vuoksi hallitus päättikin ottaa tavoitteekseen taloudellisen nollatuloksen saavuttamisen toimikaudellaan. Näin toimitaan, jotta turvataan tulevien hallitusten kyky toimia opiskelijoiden hyväksi. Hallitus onkin pyrkinyt maltilliseen rahankäyttöön. Kuitenkaan kaikkea ei ole säästetty, vaan olemme jatkaneet hankintoja, panostuksia opiskelijoihin ja viihtyvyyteen. Olemme rahoittaneet opiskelijoiden anomuksia ja tehneet uusia hankintoja. Hallitus päätti esimerkiksi hankkia koululle elektronisen darts-työkalun ja ostaa uudet pingisvälineet.

Kuva: Tuukka Mäntymä

Vappuaaton saappaanheittokisan pelasti palokunta.

Kuva: Liina Arpalahhti

Hallitus tarjoi simaa Antonin talolla Pötki puistoon -tapahtumassa.

Kuva: Leena Päräs-Schulman

Opiskelijakunnan hallituksen laatimaa tietovisaa ratkottiin vappuaattona Lasinpuhaltajan puistossa.

Kaiken kaikkiaan lukuvuoteen on mahtunut paljon toimintaa, osallistumista ja kehittämistä. Hallitus on järjestänyt tänä lukuvuotena erityisen monipuolisia tapahtumia. Onkin tärkeää, että tapahtumia voidaan kohdistaa sekä opiskelijoiden viihtyvyyden, että opiskelijoiden aseman parantamiseen. Hallituksen toiminta on ollut tänä lukuvuotena myös ajankohtaista ja reaktiivista. Koulun historiaa on kunnioitettu juhluvuonna Rilu 120 vuotta -toimintarasteilla ja ajankohtaisiin haasteisiin on tartuttu esimerkiksi keskustelupaneelilla. Hallitus on kokoontunut säännöllisesti lähes joka perjantai, ja työt on viety maaliin yhteistyöllä.

Pyry Parikka

Velvollisuus opiskella, oikeus saada tukea: opiskelun tuki pähkinänkuoressa

Oppimisen tuen uudistuksen seurauksena lukiolaisten oikeus oppimisen tukeen on vahvistunut ja oikeus erityisopetukseen täsmentynyt. Opiskelijan pitää tarvittaessa ottaa vastaan yleistä oppimisen tukea, ja hänellä pitää olla riittävät edellytykset suoriutua lukion oppimäärän opinnoista.

Kuva: Sonja Ahlqvist

Työnjako lukiossa

Opiskelijan tehtävä on opiskella aktiivisesti, ja hän on vastuussa opintojen etenemisestä. Opiskelija ottaa vastaan ohjausta ja tukea sekä pyytää tarvittaessa apua. Riihimäen lukiossa tämä tarkoittaa muun muassa jeesiklubiin eli tukiovetukseen osallistumista, erityisopettajan tapoamista ja aineenopettajan tuen vastaanottamista tunneilla. Tukea ei kuitenkaan suunnata niihin tilanteisiin, joissa opiskelijalla on luvattomia poissaoloja tai anottuja lomia.

Ryhmänohjaaja on opiskelijan lähiäikuinen lukiossa. Hän auttaa, tukee ja seuraa opintojen etenemistä sekä poissaoloja. Ryhmänohjaaja tapaa opiskelijat säännöllisesti RO-tuokioissa ja keskusteleee opiskelijan kanssa henkilökohtaisesti lukuvuoden aikana. Hän ohjaa opiskelijan oikean tuen piiriin.

Aineenopettaja kannustaa, ohjaa ja seuraa opiskeli-

jaa oman aineensa opiskeluun liittyvissä asioissa ja antaa tarvittaessa tukiovetusta. Aineenopettaja tuo esille oman aineen opiskelustrategiat eli ohjaa miten oppiainetta opiskellaan. Jos opiskelu ei suju, aineenopettaja puhuu opiskelijan kanssa ja tiedottaa ryhmänohjaajaa.

Erityisopettaja kartoittaa ja suunnittelee, millaista tukea opiskelija tarvitsee opinnoissaan. Hän seuraa, tukee ja auttaa oppimisen pulmakohdissa. Erityisopetus on esimerkiksi opiskelutaitojen vahvistamista ja opiskelun aika-auluttamisen tukemista. Erityisopettajaa voi tavata, vaikka ei olisi oppimisen haasteita.

Erityisopettaja teettää digilukiseulat kaikille lukion aloitaneille. Erityisopettajan luona laaditaan sekä Wilman oppimisen tuen suunnitelma että ylioppilaskokeiden erityisjärjestelyhakemukset.

Kuva: Liina Arpalahhti

Opiskelijoiden antamaa palautetta lukion tukitoimista.

Opinto-ohjaaja on opiskelijan tukena opintojen suunnittelussa, lukujärjestysasioissa ja muutoskohdissa. Opo ohjaa mm. jatko-opintoihin hakemisessa ja opiskelualan valitsemisessa.

Huoltaja seuraa sekä selvittää poissaoloja, kun opiskelija on alaikäinen. Huoltaja tukee lukiolaista opiskelussa ja on kiinnostunut opintojen etenemisestä.

Opiskeluhoolto eli kuraattori, terveydenhoitaja, psykologi ja oppilaitosvalmentaja tukevat esimerkiksi opiskeluun, terveyteen ja ihmissuhteisiin liittyvissä haasteissa. Lukion kotisivujen Opintojen tuki -sivulta löytyy yhteystiedot ja muuta tärkeää opintojen tuesta!

Tärkeintä on, että opiskeluun liittyvistä ajatuksista ja haasteista puhuu jonkun kanssa!

Leena Lehtonen

Miten yhteiskunnan odotukset onnellisuudesta vaikuttavat yksilöön?

Tuttu lause "Suomi on onnellisin maa" ahdistaa. Se tuo mukanaan odotuksia ja ikään kuin velvollisuuden olla itsekin onnellinen. Onnellisuus kuitenkin on monimutkainen asia, aivan kuin kaikki muukin ihmisiä koskeva. Sanoisin luokkalaiseni, yhdysvaltalaisen vaihto-oppilaan, olevan yksi onnellisimmista henkilöistä, jonka olen tavannut. Tekikö Suomi tämän hänelle? Tuskin. Toisaalta en tiedä, onko hän todella onnellinen. En edes tiedä, mitä onnellisuus todella on. Tuntuu kuitenkin kuin maailma vaatisi sitä minulta. Tämä tunne on erilaisten onnellisuuteen liittyvien odotusten ja ihanteiden luomaa.

Onnellisuus voidaankin määritellä elämäntyytyväisyytenä, masentuneisuuden vähäisyytenä tai elämän merkityksellisyytenä. Blogikirjoituksessaan "Onko Suomi maailman onnellisin maa?" (sppy.fi 1.3.2019) filosofi Frank Martela tarkastelee Suomen onnellisuutta eri näkökulmista. Elämäntyytyväisyyden kohdalla Suo-

mi on onnellisin maa. Masennusta kuitenkin Suomessa esiintyy tavallista enemmän. Tieto siitä, että väite Suomen onnellisuudesta ei pidä täysin paikkaansa, helpottaa. Eläminen maailman väitetyksi onnellisimmassa maassa asettaa paineita. Minullahan ei ole syytä olla allapäin tai tyytymätön elämään. Etuoikeutetussa asemassa eläminen ei kuitenkaan ratkaise kaikkia elämän ongelmia. Päinvastoin, juuri elämän merkitysettömäksi kokeminen on yleisempää rikkaimmissa maissa. Tämä on Suomessakin yleistä. Kielteiset tunteet kuuluvat elämään. Niiden kanssa pärjäämisessä suomalaiset ovatkin eteviä. Martela esittää ratkaisun siihen, miten Suomessa masentuneisuutta voisi vähentää. Hän pohtii, että elämäntyytyväisyyttä ei pitäisikään ottaa maaliksi kansalaisten onnellisuuden edistämiseksi. Sen sijaan myönteisiä tunteita tulisi pyrkiä vahvistamaan ja masennuksen partaalla olevia pyrkiä tukemaan. Kukaan ei ole koko ajan onnellinen. Onnellinen yhteiskunta voi sitä kuitenkin odottaa. Jos yhteiskunnassa avoimempi keskustelu kielteisistä tunteista lisääntyisi, eivät ihmiset olisi yksin epävarmojen tunteidensa kanssa. Läpinäkyvyys onnellisuuteen liittyvistä puutteista voi vähentää paineita, jotka syntyvät onnellisuudesta ihanteena. Kielteistenkin tunteiden jakaminen lisää yhteenkuuluvuuden tunnetta. Onnellisen yhteiskunnan osana on rehellisyys siitä, ettei se ole aina onnellinen.

Joidenkin mielestä onnellisuus on tunne. Toisten mielestä se on jokin pysyvämpi vallitseva tila. Joka tapauk-

sessä onnellisuus on hyvin henkilökohtaista. Kyse on tunteista ja olotiloista, joita vain henkilö itse voi kokea. Onnellisuus ei ole kuitenkaan jatkuvaa tai tasaista. Tyytyväisyys elämään voi vaihdella hyvinkin paljon yhden elämän aikana. Elämän merkityksen voi löytää yhtäkkiä, tai voi olla miettimättä koko asiaa syvällisemmin. Onnellisuus näkyy siis eri muodoissa. Elinympäristö muovaa ihmisen käsitystä siitä, mitä onnellisuus on. Yhteiskunta voi esimerkiksi esittää ihanteen siitä, miltä onnellisuuden kuuluisi näyttää. Ihmisten erilaisia käsityksiä samasta asiasta ahdetaan muottiin, jonka joku kokee sopivaksi ja toinen ei. Tähän liittyy Martelan ajatus siitä, ettei elämäntyytyväisyys olekaan sopiva maali yhteiskunnalle. Joku voi kokea itsensä tyytyväiseksi, mutta myönteisten tunteiden puuttuminen on hänen onnellisuutensa tiellä. Kuitenkaan kukaan ei elä siten, ettei mikään ulkopuolinen vaikuttaisi. Kiireisessä yhteiskunnassa oman onnellisuuden pohtiminen voi jäädä toissijaiseksi arkielämässä pärjäämiselle.

Yhteiskunnalliset ilmiöt, kuten itsensä kehittämisen tavoittelu, tuovat mukanaan haittoja

Ihmiset pyrkivät ympäristöönsä sopeutumiseen. Sopeutumista on sekin, että omat käsitykset onnellisuudesta ja hyvästä elämästä muokkautuvat. Yhteiskunnan määrittämä onnellisuus tavoitteena voi saada ihmiset jopa kil-

Nina Knuutila, *Rainbow Dash*, paperi, teippi ja villalanka, KU4.

paillemaan keskenään ja itsensä kanssa tästä päämäärästä. Onnellisuustutkimuksia ja positiivista psykologiaa on kritisoitu siitä, että asioista voidaan puhua vain positiivisesta näkökulmasta. Pekka Aarninsalon ja Antti S. Mattilan artikkelissa "Onnellisuuskritiikkiä" (terveyskirjasto.fi 27.8.2018) käsitellään juuri näitä onnellisuuden käänköpuolia. Yhteiskunnalliset ilmiöt, kuten itsensä kehittämisen tavoittelu, tuovat mukanaan haittoja. Artikkelissa käsiteltävän psykologian professori Svend Brinkmanin kirjassa "Stand Firm - Stop the Self Improvement Craze" (2014) kerrotaan yksilön itsensä kehittämisen ja positiivisesta ajattelusta kehittyneen vallitseva normi, joka rajoittaa muun tyyppistä ajattelua. Yksilöiden ongelmia voidaan tutkia yhteiskunnallisissa yhteyksissä. Itsensä kehittämisen ihannoitiin liittyy usein tyytymättömyyden ja riittämättömyyden tunteita, kun vaatimukset kasvavat ja jatkuvasti tulisi olla parempi ja tehokkaampi. Onnistumi-

sia ei arvosteta yhtä paljon, kun katse on jo seuraavassa itsensä ylityksessä. Ilmiö näkyy myös esimerkiksi työpaikoilla. Työntekijöiden ongelmista voidaan syyttää positiivisen ajattelun puutetta. Ratkaisuksi tarjotaan positiivista ajattelua ja mindfulness-kursseja. Brinkmanin ratkaisu itsensä kehittämiseen liittyviin ongelmiin ovat stoalaiset harjoitukset. Näillä valmistaudutaan vastoinkäymisiin ja niihin suhtautumiseen. Pahimpaan valmistautunut arvostaa onnistumista enemmän.

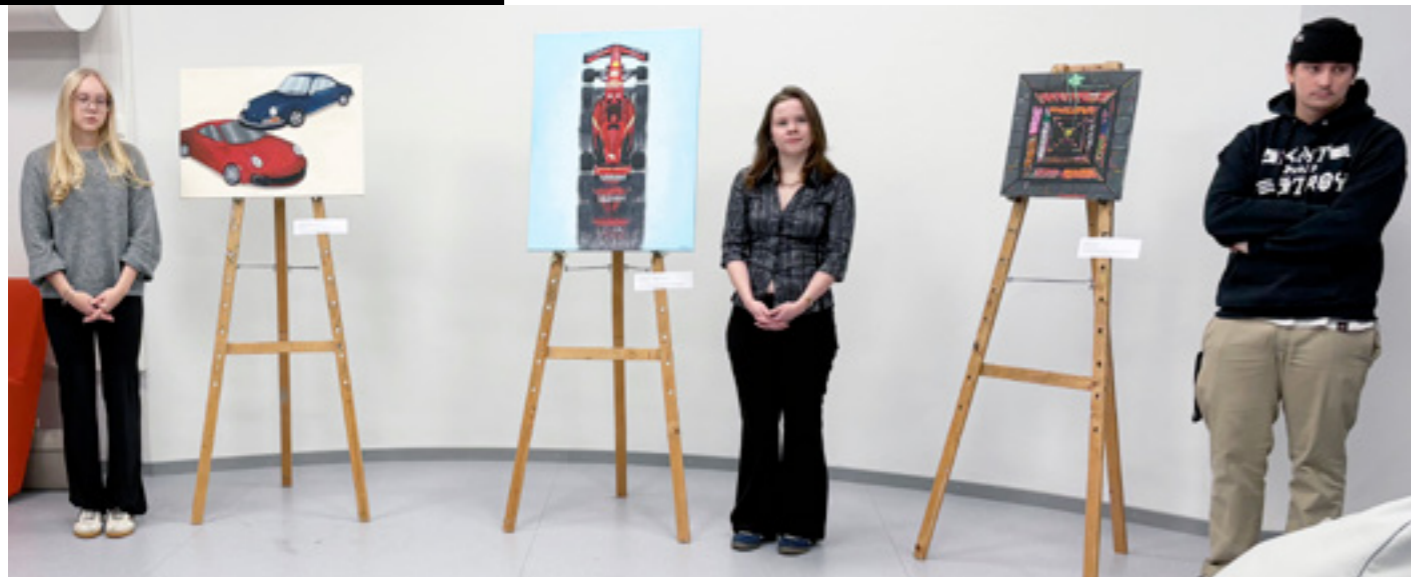
Artikkelissa korostetaan, että toimintatavan muuttaminen itselle toimivaksi, on tärkeää. Positiivisen ajattelun harjoitukset voivat toimia hyvin jollekin. Toisille taas sopivampia ovat stoalaiset harjoitukset. Sama pätee onnellisuuden tavoittelussa. Toisen tapa ei välttämättä sovi toiselle. Itsensä kehittämisen kierteen sijaan Brinkmanin mukaan parempi olisi pyrkiä tulemaan itsensä ja toisten kanssa toimeen. Suuria odotuksia kohdatessani en itsekään joskus osaa tyytyä onnis-

tumisiini, vaikka ne olisivatkin minulle tärkeitä saavutuksia. Onnellisuuden tavoittelu siis tavallaan vaimentaa onnellisuutta. Siihen, miten itse suhtautuu odotuksiin, voi vaikuttaa. Itsensä kanssa toimeen tuleminen vaativassa yhteiskunnassa on vaikeaa. Sen saavuttaminen kuitenkin auttaa pärjäämään haastavissa hetkissä. Itsensä kanssa tulee toimeen paremmin, kun tuntee itsensä.

Olen vähentänyt toisten kanssa kilpailemista, kun olen oppinut tuntemaan itseäni

Yhteiskunta ei voi määrittää henkilölle sitä, miltä hänen onnellisuutensa tulisi näyttää. Itsetunto on onnellisuuden salaisuus. Olen vähentänyt toisten kanssa kilpailemista, kun olen oppinut tuntemaan itseäni. Tajutesa, mitä onnellisuus itselle merkitsee, on sen saavuttaminen helpompaa. Parasta itsensä kehittämistä on itsensä kuunteleminen ja ymmärtäminen. Tutkimustulokset käsittelevät vain tiettyä näkökulmaa. Aina keinot hyvään elämään ja onnellisuuden saavuttamiseen eivät löydy näistä tutkimuksista. Ihanteista ja odotuksista luopuminen on vapauttavaa. Onnellisuuden löytämisessä ei ole mikään kiire. Vaikka olisin onnellinen nyt, käsitykseni onnellisuudesta voi vielä muuttua. Yhteen elämään varmasti mahtuu kaikkea onnellisuuden ja masennuksen väliltä. Siihen mahtuu melko paljon kaikkea.

Roni Ilves

Kuvat: Liina Arpalahti

Kuvassa vasemmalla **Julia Leivo** pohti teoksessaan, miten aika on muokannut ympärillämme olevia asioita kuten auton muotoilua. Keskellä **Veera Hokkanen** kuvasi maalauksellaan ajan kerrostamista ajatuksella, että kauniit asiat saattavat mennä ohi silmänräpäyksessä niin kuin ohi kiitävä formula. Oikealla **Oliver Löf** tutki sekatekniikkateoksessa graffititaiteensa ajan kerrostumia.

Kuvataiteen lukiodiplominäyttely

- kerroksellisuutta, matkailun vaikutuksia ja valokuvakerrontaa

Kuvataiteen lukiodiplominäyttelyssä oli tänä vuonna esillä kahdentoista opiskelijan taideteokset. Näyttely avattiin lukion Mediateekkiin joulukuussa miltei heti teosten ja portfolioiden valmistuttua. Portfoliot kuvasivat töiden tekoprosessia ja olivat myös ohjenuorana diplomien toiselle arvioitsijalle, helsinkiläiselle kuvataiteilija ja taidepedagogi **Kaisla Kyyhkyselle**.

Kuudesta valtakunnallisesta tehtävänannosta suosituimmaksi aiheeksi valikoitui tänä lukuvuonna *Kerrostumia*. Tätä tehtävää käsitteli peräti yhdeksän teosta. Suurin osa näistä teok-

sista oli maalauksia, mutta oli mukana animaatio, lyijykynäpiirros, sekatekniikalla toteutettu kohopintainen teos ja tekstiilitaideteoskin. Kerroksellisuutta sisällöllisesti käsiteltiin muun muassa ajan tai muistin kerroksellisuudella, tekniikkalähtöisesti väriä kerrostamalla tai ihan fyysisten materiaalien kerrostumilla.

Matkailu vaikuttaa -tehtävästä maallattiin kaksi teosta eri näkökulmista. Toisessa teoksessa tutkittiin kriittisesti matkailun ympäristövaikutuksia, kun taas toisessa kuvattiin uuden ympäristön kokemisen iloa.

Tehtävästä nimeltä *Valokuvat kertovat* tehtiin yksi teos, jossa keskityttiin liikkeen ja eri kamppailulajien teknisesti haastavaan valokuvaamiseen. Tämä digitaalinen valokuvateos käsiteli aikaa ja liikettä ilmaisukeinoina.

Ylpeinä upeista teoksista ja kiitollisina tehdystä työstä pidimme **Ulla Korpisen** kanssa avajaispuheet ja avasimme näyttelyn, johon lukioväen lisäksi kävivät tutustumassa myös Tuva-opiskelijat opettajineen sekä toisen vuosikurssin kotiväeniltavieraat.

Liina Arpalahti

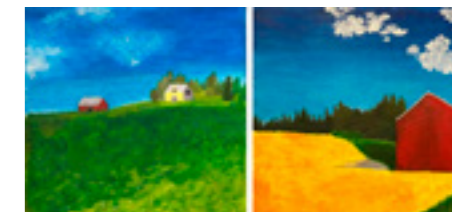
Siiri Anttila esittelee Christian Diorin inspiroimaa tekstiilitaideteostaan. **Jasmin Hämäläinen** ja **Ines Nukarinen** seuraavat. Kuvassa vasemmalla on Katariina Toivasen teos.

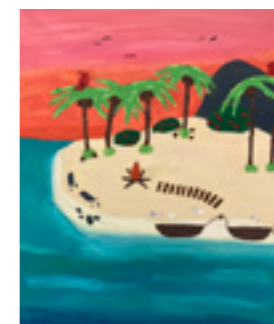
Nuutti Lankisen digitaalinen valokuvakirjassa kuvataan kamppailulajien liikettä.

Jasmin Hämäläinen pohti lyijykynätyönsä labyrinttimaisuudella tunteita.

Elina Laurénin maalaamissa teoksissa lapsuudesta tutut maisemat pysyvät tunnistettavina, vaikka aika muuttuu ja luonto jatkaa eloaan.

Yllä oleva Emilia Eloman teos ottaa kantaa matkailun ympäristövaikutuksiin.

Vasemmalla Jenna Himmasen matkailuaiheinen akryyli-maalauks.

Lyhdyn valossa -animaatiossa kuvataan kallioperän maakerrostumia.

Ines Nukarinen kuvasi maalauksessaan kahden ihmisen välistä sidosta ja sanatonta lämpöä.

Lukiodiplomien portfolioissa kuvataan teosten sisältöä ja työskentelyprosessia.

Oliver Löf kuvitti portfolionsa kannen saman tyyliseksi kuin hänen diplomiteoksensa on.

Veera Hokkanen, *Hetken verran kauneutta*, akryylimaalauk, KULD.

Viereisen sivun kuva: Teoksen digitaalinen suunnitelma.

KUVATAITEEN lukiodiplomit

Suorittamalla kuvataiteen lukiodiplomin voi osoittaa taiteellista osaamista. Diplomi antaa vapauden tutkia kiinnostavaa teemaa ja tehdä sen pohjalta taidetta vapaasti valittavalla tekniikalla. Opiskelijat **Veera Hokkanen** ja **Katarina Wolff** tekivät diplomityönsä aiheesta *Kerrostumia*.

Kuvat: Veera Hokkanen

Hetken verran kauneutta

Kuvataiteen diplomityö oli mielestäni huippumahdollisuus oppia uutta taiteesta, päästä kokeilemaan uusia tekniikoita sekä päästä näyttämään omat vahvuuteni muille.

Valitsin *Kerrostumia*-tehtävän, koska muut tehtävät eivät tuntuneet kovin innostavilta tai itselle sopivilta aiheilta. Aluksi pohdin kahden aiheen väliltä, mutta sain idean kerrostumia tehtävän toteutukseen, joten valitsin sen. Ideanani oli tehdä auto monta kertaa niin kuin näkisi sen monena. Sen jälkeen keksin maalata ohi ajavan formulan. Tällöin työni käsittelee ajan kerrostumaa.

Halusin maalauksen kertovan siitä, kuinka nopeasti aika kulkee sekä viestivän siitä, että kauniista asioista kannattaa ottaa kaikki irti sekä niitä kannattaa ihailia ja arvostaa silloin, kun se on mahdollista. Kauniit asiat saattavat kadota hetkessä tai silmänräpäyksessä. Halusin sen myös viestittävän sitä, että kauniit asiat kannattaa ikuistaa kuvilla, joita voi jälkikäteen muistella ja ihailia.

Päätin jättää teoksen taustan todella pelkistetyksi ja tehdä formulasta todella yksityiskohtaisen, jotta katsojan huomio kiinnittyisi formulaan ja jotta työ tuntuisi tasapainoiselta.

Tavoitteenani oli kokeilla ja hyödyntää sotkuista, kerroksellista maalaustapaa palettiveitsiä hyödyntäen. Itse tykkään tehdä todella realistisia ja tarkkoja töitä, joten sotkuisuus sekä ajan ja nopeuden kuvaaminen niillä tekniikoilla

oli minulle ihan uusi asia. Halusin työtä tehdessä poistua mukavuusalueeltani kokeilemalla näitä uusia tekniikoita.

Halusin maalata kerrostumat ronskeilla siveltimen vedoilla, jotta formula näyttäisi olevan liikkeessä. Haluan maalauksessani tuoda esille dynamiikkaa ja vauhdin tuntua käyttämällä dramaattista valaistusta sekä hyödyntämällä erilaisia värejä.

Maalasin teoksen 60 x 80 senttimetrin kokoiselle taulupohjalle, jotta yksityiskohdille jäisi enemmän tilaa.

Melkein 40 tuntia kestäneen urakan jälkeen sain työni valmiiksi ja olen siihen todella tyytyväinen. Olen luonteeltani aika perfektionisti, ja yksityiskohtien tarkkuus ja realismi ovat minulle tärkeitä. Sen takia olen työssäni paljon panostanut formulan yksityiskohtaisuuteen.

Kerrostumat tulevat esiin formulan kerrostumien asettelussa. Kaikki kerrostumat on kuvattu päällekkäin työssä. Alimpana haalein kerrostuma, jonka päällä toiseksi epätarkin kerrostuma, sekä päällimmäisenä tarkin ja selkein kerrostuma.

Minun työssäni tulee esiin futurismi ronskeista ja sotkuisista maalin vedoista, joilla koitin saada dynaamisuutta työhöni.

Työssäni aika tulee esille siten, että olen kuvannut formulan liikkeessä pysähtyneenä, kuten valokuvassa. Työssäni näkyy myös formulan liikkeiden aikaisemmat vaiheet.

Veera Hokkanen

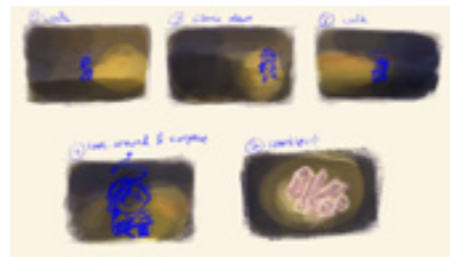

Kuva Katarina Wolffin tekemän *Lyhdyn valossa* -animaation ruudusta.

Lyhdyn valossa - kerrostumia aiheessa ja teknisessä toteutuksessa

Kuvataiteen lukiodiplomi on kurssi, jolla tehdään yksi isompi teos ja portfolio Opetushallituksen antamien aiheiden pohjalta. Halusin suorittaa kyseisen kurssin, sillä tiesin, että diplomista saisi lisäpisteitä pääsykokeisiin muun muassa kuvataidekasvatuksen tutkintoon, joka itsellä on ollut tähtäimessä jo yläkoulusta lähtien. Myös kurssin omatoimisuuden ja varsinkin portfolio-osuuden tiesin auttavan minua tulevaisuudessa luovan alan opinnoissa.

Tämän lukuvuoden aiheista valitsin aiheen *Kerrostumia*. Aloitin ideoinnin aiheen perusteella, eli mietin, missä olisi kerrostumia. Luonto kiinnosti siinä kohtaa, joten keksin erilaisia ideoita, joissa hyödynnettäisiin luonnossa olevia kerrostumia. Lopulta päädyin maa- ja kalliokerrostumiin, sillä ne ovat minusta aina olleet kauniita. Toteutustavan kanssa minulla oli eniten pohdittavaa. Jo keväällä 2025 kiinnostukseni heräsi animaatioihin, ja koska digitaalinen työs-

Pikkuisia kuvia *Lyhdyn valossa* -animaation tarinasta.

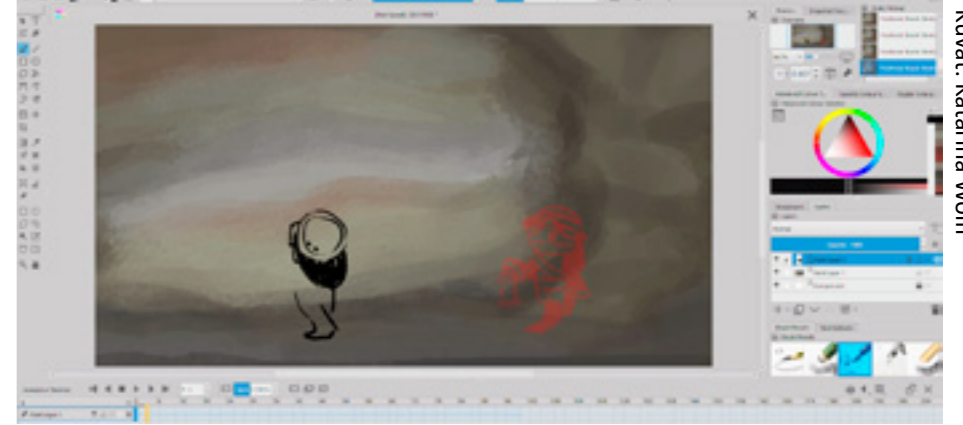

Animaatiossa kuvataan maa- ja kallioperän kerrostumia. Kuvassa on maakerroksia kuvaava digitaalisesti maalattu valmis tausta.

työ oli minulle jo tuttua, päädyin siihen. Eli jos paperille maalaaminen ei ole oma juttu, diplomityön voi, saa ja kannattaa tehdä digitaalisesti.

Kun minulla oli idea ja toteutustapa valmiina, ei tarvinnut kuin vain aloittaa. Aluksi vain etsiskelin netistä eri näköisiä mallikuvia kerrostumista ja tutkiskelin millaisia kerrostumia missäkin tilanteissa syntyy. Kun minulla oli niin sanotusti perusfaktat koossa, piti vain miettiä, miten toteuttaisin ideani animaationa. Päädyin luomaan hahmon, joka seikkailisi luolastoa alaspäin ja lopulta löytäisi ametistin! :0

Hahmottelin tarinani juonen pikkukuvien avulla. Sen lisäksi piirtelin hahmoani useaan kertaan eri asennoissa, koska tiesin, että joutuisin animaatiota tehdessä aika monta kertaa piirtämään kyseisen hahmon. Kun piirtää jonkun hahmon useasti ilman mallikuvaa, huomaa mitkä yksityiskohdat

Katarina Wolff piirsi frame by frame -animaation ruutu kerrallaan. Kuva hahmon piirtämisen prosessista Krita-ohjelmalla.

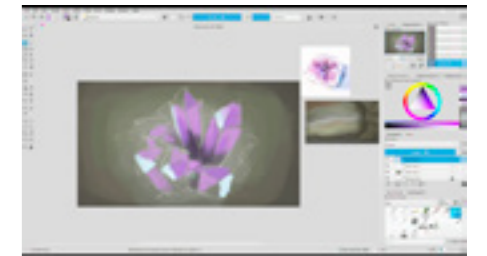
ovat tärkeimmät, kun osa unohtuu toistoja tehdessä.

Työn tekeminen oli suht simpliä. Käytin omaa läppäriäni ja piirtoalustaani sekä tein työtä tutulla ohjelmalla, Kritalla. Tiesin, että kannattaisi aloittaa taustoilla, sillä kun ne olisivat valmiina taustalla, olisi helppo tehdä animaatio niihin suoraan. Animaatiota tehdessä tiesin aloittaa ensin yksinkertaisilla muodoilla, jotka kuvastaisivat liikkuvia kohtia ennen yksityiskohtiin hyppäämistä. Työlään viivatyön jälkeen tekisin sitten varjotukset. Koska animaatiot vievät paljon levytilaa ja ovat sen verran isoja, että itsellä ei koneen tehot meinaa riittää, tein animaationi pätkissä ja lopuksi liitin yhteen videon muokkausohjelma ShortCut:lla.

Lukiodiplomikurssillani oli myös kaverini, jonka kanssa työn tekemisestä mukavampaa. Edistimme omia töitämme samalla kun juttelimme ja

vaihdoimme ideoita. Kurssille oli kiva mennä ja pitkävetiisen portfolioon tekeminen ei ollut ihan niin pitkävetiistä, kun tiesi kaverin myös tekevän omaansa. Myös muitten diplomitoitöitensä tekevien seuraaminen oli mukavaa, sillä näin, etten ollut ainoa, jolla saattoi olla haasteita.

Katarina Wolff

Prosessikuva ametistin piirtämisestä. Kerroksia on käytetty myös animaation eri tasoilla työskennellessä.

MUSIIKIN lukiodiplomi

Ote musiikkidiplomista

Teimme musiikkiprojektin lähtökohtaisesti yhdessä koko musadiplomiryhmän kanssa, mutta osa kappaleista oli pienemmin ja vaihtelevin kokoonpanoin toteutettuja. Itselläni oli pari kappaletta jopa soolona. Kurssi lähti hieman hitaasti käyntiin meidän porukallamme, ehkä arvioimme aikaa olevan niin runsaasti, että pystyisimme ottamaan rennosti. Alussa useampi tunti käytettiin settelistan pähkäilemiseen, ja aloimme myös treenaamaan yhdessä vasta useamman tunnin jälkeen. Treenasimme vielä kurssin jälkeen pariin otteeseen saadaksemme biisit huolella kasaan keikkaa varten osittain siitä syystä, että saimme vielä konsertin lähestyessä muutamia kappaleideoita lisää ohjelmistoon.

Ideana meillä oli, että jokainen ehdottelee biisejä listaan. Sittemmin joitakin kappaleita poistettiin yhteisymmärryksessä, jotta treenattavaa ei olisi liikaa. Matkan varrella tuli myös lisää kappaleita listaan, osa jopa aika lopussa. Oli yhteisymmärrys siitä, että settelistasta ja konsertista tulisi todennäköisesti pidempi kuin mitä henkilökohtaisiin näynteisiin saataisiin edes mahtumaan, mutta siitä huolimatta emme leikelleet konsertin pituutta paljoa. Ajattelimme, että konsertilla saakin olla pituutta, sillä soittaminen on hauskaa. Idea oli, että kaikki voivat valita omat parhaat palansa konsertista henkilökohtaiseen näytesyönsä. Halusimme tehdä yhteistyötä isommalla porukalla, yhteishenkikin oli niin hyvä, että se vaikutti hyvältä ajatukselta. Eri kokoonpanojen hyödyntämisellä ja erilaisilla biisivalinnoilla saimme vaihtelua ja monipuolisuutta projektiin.

Kuva: Iita Tulvrinta

Aleksis Laajapuro esiintyi musiikkidiplomiryhmän kanssa lukion lounasruokalassa. Taustalla ovat **Aaron Riikonen**, **Nuutti Lankinen** ja **Alexi Kannisto**.

Kappaleita oli loppujen lopuksi konsertissa yhteensä 15, joista soitin 11:ssä. Listan alkuun tuli vielä aika projektin lopussa joulubiisejä **Aleksin** tutun **Elsan** omaa musanäytettä varten. Elsa oli valitettavasti kipeänä konserttipäivänä, joten **Christine** otti rohkeasti laulajan roolin nopealla varoitusajalla. Täten saimme joulubiisit esitettyä. Nämä kappaleet olivat minulle hyvä mahdollisuus näyttää hieman osaamistani bassokitara soiton puolella.

Ohjelmistossa oli englanninkielistä, suomenkielistä, instrumentaalia, raskaampia ja kovemman meiningin biisejä, mutta toisaalta myös kevyempiä ja rauhallisempia. Basson soiton lisäksi lauloin parissa kappaleessa ja soitin yhdessä rumpuja. Oli hienoa päästä soittamaan eri soittimia: keikka oli monipuolisin, mitä olen ikinä soittanut.

Yritimme päästä soittamaan Wanha mestari -baariin bändikonsertin yhteyteen, mutta se ei käynyt. Toteutimme konsertin loppujen lopuksi koulun ruokalassa. Soitimme koko ohjelmiston läpi kahdesti, ensimmäisen kerran silloin, kun ruokalassa oli yleisöä ja toisen kerran arvioijille musaope **Tuomo Komoselle** ja musiikkiopiston apulaisrehtori **Minna Kajanderille**. Konsertin yhteispituus oli kah-

den ja puolen tunnin luokkaa, joten se oli siis myös pisin konserttini tähän mennessä.

Johtuen osittain siitä, että lisäsimme kappaleita vielä loppuvaiheessa, itse konsertti stressasi hieman. Oli pieni tunne siitä, että mitä jos soitto ei onnistukaan. Mitään suuria virheitä ei kuitenkaan käynyt, ja konsertista jäi hyvä fiilis.

Konsertin yhteydessä piti myös roudata, ja järjestimme keikan käytännössä itsenäisesti. Se oli hyvää harjoitusta keikkojen toteuttamiseen. Biisien välissä kappaleiden ja soittimien vaihdoksien sujuvoittamisessa on vielä hieman harjoiteltavaa.

Omaan rooliini kuului oman kappalekohtaisen instrumenttini soittamisen lisäksi päättää yhden kappaleen *Che Guevara* sävellaji, transponoida ja tehdä lappu bändille, yksittäisissä tilanteissa auttaa muita bändiläisiä siinä, miten joku osa kappaletta kannattaisi soittaa, ja opastaa muita tiettyjen sointujen tai kappaleen osien soittamisessa, etenkin *Che Guevarassa*.

Musiikkidiplomin teko kannatti ehdottomasti. Kehityin tiimin jäsenenä sen teossa. Tekeminen oli ihan erilaista kuin musiikin soittaminen kotona. Projektista mietteinä jäi se, miten palkitseva lopputulos oli, mutta toisaalta myös matkan tärkeys. Kun aikoinaan sain tietää musiikin lukiodiplomista ja päätin, että haluan tehdä sen, ajattelin projektia enemmän musiikillisen osaamiseni ja taidokkuuteni näyttämisen kannalta. Projektin aikana ja sen jälkeen huomasin kuitenkin, että diplomin teon sosiaalinen aspekti oli ehkä itselleni jopa tärkeämpi kuin itse musiikillinen näyte. Yhteishenkemme kehittyi matkan varrella valtavasti, eikä fiilis liittyen konserttiin olisi todellakaan ollut yhtä hyvä ilman niinkin hyvää porukkaa. Kaikkien kanssa oli kiva työskennellä.

Opin projektista sen, kuinka paljon helpompaa on tehdä asiat kunnolla alusta alkaen, vaikka vaikuttaisi, että aikaa on runsaasti. Se vähentää stressiä ja lisää itsevarmuutta. Toisaalta opin, ettei projekteja tarvitse stressata liikaa, vaan on hyvä myös osata relata ja luottaa itseensä ja omaan porukkaan siinä, että asiat järjestyvät ja pystymme siihen yhdessä.

Aleksis Laajapuro

Tommi Isotalo, *Minä ja media*, puuväri, KU3.

LIKUNNAN

lukiodiplomi

Liikunnan lukiodiplomin suorittaminen on osoitus opiskelijan liikunnallisista taidoista, aktiivisuudesta ja kyvystä toimia muiden kanssa. Arvioinnissa painotetaan liikunnallisen osaamisen lisäksi sitä, miten opiskelija ymmärtää ja analysoi omaa oppimistaan sekä liikunnan vaikutuksia.

Kun tulin lukioon, tiesin, että haluan käydä mahdollisimman monta liikunnan kurssia. Yksi kurseista oli liikunnan lukiodiplomi. Ennen kurssin alkua etsin netistä tietoa liikunnan lukiodiplomista, ja se vain vahvisti ajatustani siitä, että haluan suorittaa kurssin.

Minua kurssissa kiinnosti etenkin 10-sivuisen tutkielman kirjoittaminen, koska siinä pääsee muistelemaan menneitä ja kertomaan omasta suhteestaan liikuntaan. Tutkielmaa tehtiin noin kerran viikossa yhdellä oppitunnilla, joten aikaa sen kirjoittamiseen oli hyvin. Vaikka kymmenen sivua kuulostaa melko pitkältä, sen kirjoittaminen ei tunnu raskaalta, koska saa kertoa omasta elämästään.

Tutkielmassa pääsi myös pohtimaan asioita, joita ei tule aina ajatelleeksi omasta liikunnallisuudestaan. Liikuntaa piti tarkastella myös yhteiskunnan näkökulmasta.

Liikunnan lukiodiplomiin kuuluu myös portfolion tekeminen, jossa arvioidaan omaa toimintaa liikuntakursseilla ja muussa liikunnassa. Portfolioon sisältyy myös itsearviointi lukiodiplomin suorituksista. Portfolion tekeminen oli nopeaa ja helppoa.

Liikunnan lukiodiplomiin kuuluu myös liikuntakykyä mittaavia testejä, jotka pisteytetään suoritustason mukaan. Testien suorittaminen oli hauskaa ja toi vaihtelua kurssin kirjoitustunteihin.

Kurssin aikana kävimme myös läpi liikunnan ohjaamisen perusteita. Kaiken kaikkiaan kurssin suorittaminen oli mukavaa ja melko vapaata. Yhteisiä tunteja oli noin kerran viikossa, ja muut tunnit sai käyttää tutkielman kirjoittamiseen kotona.

Kurssista tekee erityisen sen, että sen voi suorittaa kuka tahansa omasta liikunnallisesta tasostaan riippumatta. Kurssin suorittamiseen riittää, että on kiinnostunut tutkimaan omaa liikunnallisuuttaan ja valmis tekemään kaikki diplomiin kuuluvat osat.

Liikunnan lukiodiplomi ei myöskään ole hyödytön, vaan sitä voi hyödyntää hakiessa jatko-opintoihin. Suosittelinkin liikunnan lukiodiplomin suorittamista, jos se vain yhtään kiinnostaa.

Otto Lundqvist

Sasu Kuisma, paperituloste ja tussi, KU5.

**Itsenäisyysjuhla ja syksyn lakkiaiset
5. joulukuuta 2025**

Ylioppilas- ja itsenäisyyspäiväjuhlan ohjelmalettisen kansikuvan kuvitti Milja Laine.

Airuet **Saimi Koistinen** ja **Juuso Mäntymaa** johtivat ylioppilaiden sisääntuloa.

Opiskelijakunnan hallituksen puheenjohtaja **Jalo Lintukorpi** esitti tervetulosanat.

Elsa Vähänen piti lukion 120-vuotisjuhla-puheen.

Aukeaman kuvat: Timo Helliö

Uuden ylioppilaan puheen piti **Nooa Isoaho**.

Riihimäen lukiosta valmistui syksyllä 21 uutta ylioppilasta. Kuvassa on juhlassa lakitetut ylioppilaat vasemmalta **Lotta Asiala, Jeremias Ollilainen, Veronika Shapoval, Veera Höök, Iris Kekki, Pihla Pesonen, Dana Tran, Pihla Nikkola, Anni Karjalainen, Nooa Isoaho, Helmi Seeck, Fanny Seppänen, Emilia Laakkonen, Odessa Kuittinen, Niklas Kainulainen ja Ville Suutarinen.**

ABI on jumala

ABIEN PUKEUTUMISVIIKON VIIMEINEN AAMUNAVAUS

Hyvät naiset ja herrat, Rilun opettajat, opiskelijat sekä muu kuolevainen henkilökunta!

Tänään, keskiviikkona 21.1., Riihimäen lukiossa on astunut voimaan uusi säätyjärjestelmä, jossa totuus on yksinkertainen: ABI ON JUMALA.

Tästä päivästä lähtien abit eivät pyydä tilaa – heille se annetaan. Jos joku on epävarma hierarkiasta, tunnistaminen on helppoa: valkoiset toogat, sädekehät ja huolettoman ylimielinen asenne kertovat kaiken oleellisen. Kohdatessasi abin ohje on selkeä: kumarra, nyökkää ja jatka matkaa hieman nöyrympänä.

Päivän vuoksi abien piireissä voidolla havaittavissa selkeää hybristä – Pärre ainakin tietää mistä puhtaastaan...

Päivän sää yrittää muistuttaa abeja kuolevaisuudesta, sillä lämpötila on laskenut takaisin pakkasen puolelle, jonka takia maa on paikoin liukas. Tämä ei kuitenkaan horjuta jumalien valta-asemaa. Palmia ja koulumme keittäjät ovat loihittineet jumalallisille abeille viljaista voimapuuroa mansikkakiissellä ja kasvislounaaksi kasvissekeittoa.

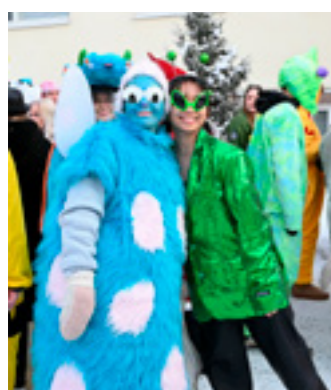
Muodollisuudet meinaavat ihan unohtua, mutta ovathan ne tänään ihan sivuseikka. Onnea kuitenkin nimipäivän johdosta Aune, Auni, Netta ja Oona.

Muistutuksena kakkosille: pysykää pöksyissänne. Abiluola ei ole vielä teidän valtakuntanne. Kaikella on aikansa – eikä se ole tänään.

Ykköset voivat puolestaan siirtyä abien tieltä ja parhaassa tapauksessa asettua kynnyksmatoksi. Uhirilahjoja ei tällä kertaa vaadita, mutta ele on huomioitu. Ennen kaikkea haluamme kiittää kaikkia abeja, jotka ovat vaihtelevalla menestyksellä pukeutuneet meidän yhteisellä pukeutumisviikollamme! Tästä on hyvä jatkaa penkkareihin!

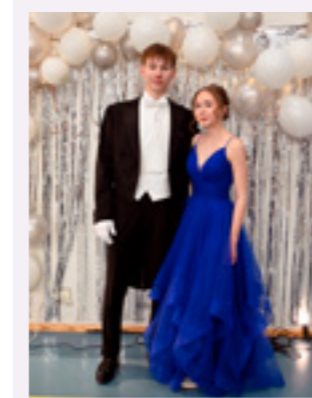
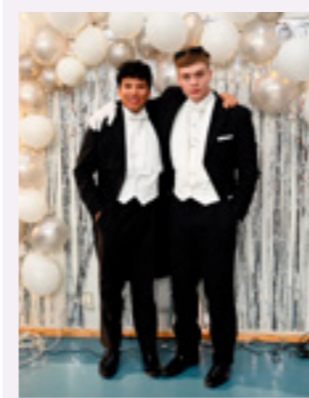
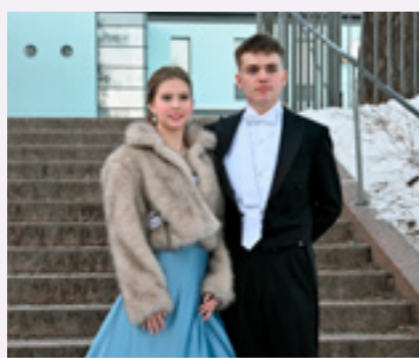
Karin, Ullan ja pyhän abin nimeen, kiitos ja moro toivottavat pukeutumisviikon Pinja & Aava!

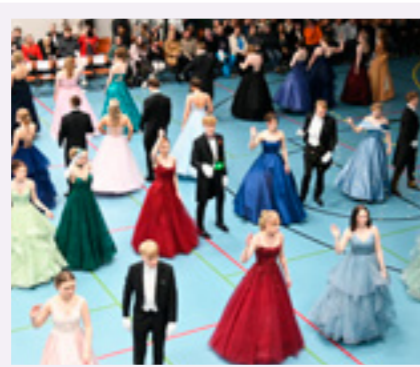

Sivun kuvat: Liina Arpalahhti

Kuvat: Liina Arpalahhti

Vanhoiden tanssit soittajan silmin

Vanhoiden tanssien bändi harjoitteli kolmannen jakson aikana muutaman kerran viikossa supistetulla kokoonpanolla, jossa olivat mukana kitarat, basso, viulu ja koskettimet. Tansseihin mukaan tulisi vielä Riihimäen Työväenyhdistyksen soittokunta. Ennen vanhojen tansseja oli kenraaliharjoitukset, joissa olivat jo tanssijat ja puhallinorkesterikin mukana.

Vanhoiden tanssien päivänä oli kolme esitystä. Ensimmäisessä esityksessä oli katsojana lukiolaiset, toisessa ja kolmannessa vanhojen perheitä ja läheisiä. Esitykset sujuivat bändiltä hyvin ja oli kiva päästä säestämään vanhoille tärkeitä tansseja.

Otto Peltovuori

VANHOJEN BÄNDIN KOKOONPANO

Laulu: Meri Aaltonen

Kitara: Elias Lammervo

Kitara: Pyry Parikka

Basso: Niilo Vicentelo Häivälä

Piano: Otto Peltovuori

Viulu: Venla Oittinen

Puhallinorkesteri: Riihimäen Työväenyhdistyksen Soittokunta

Kapellimestari: Tuomo Komonen

Kuvat: Liina Arpalahhti

TANSSIN LUMOA KAUPPAKESKUKSISSA

*Juhlalukuvuotemme kunniaksi Vanhat tanssivat lukioesitysten lisäksi myös kauppakeskuk-
sissa. Saimme seurata Vanhojen iloista menoa
rockin, valssin ja letkiksen pyörteissä kauppa-
keskus Atomissa ja Merkoksessä. Ohessa on
tansseja järjestäneen opiskelija Viivi Sinivuor-
ren mietteitä tapahtumasta.*

Vanhojen tanssit oli varmasti lukioajan odotetuin ta-
pahtuma, ja tänä vuonna Prismassa tanssiminen toi sii-
hen vielä oman hauskan lisänsä. Pääsimme pienellä po-
rukalla esiintymään Prismaan, mikä kuulosti aluksi vähän
jännittävältä mutta samalla hauskalta idealta. Prisma ei
kuitenkaan ole ihan perinteisin tanssipaikka. Valmistau-
tuminen alkoi ajoissa, ja treenattiin porukalla muutamia
tansseja. Treeneissä oli rento meininki, mutta kaikki silti
halusivat, että esitys menee hyvin ja näyttää hyvältä.

Kun saavuimme Prismalle mekoissa ja puvuissa, saim-
me heti hymyjä ja uteliaita katseita osaksemme. Se
teki tunnelmasta kivan ja kannustavan. Tanssi meni tosi
nopeasti. Musiikin alkaessa keskittyminen siirtyi tans-
siin, ja oli kiva huomata, kuinka ohikulkijatkin ostoksi-
neen jäivät seuraamaan. Tuli sellainen olo, että tänne
oikeasti kannatti tulla.

Pienellä porukalla esiintyminen tuntui jotenkin
rennommalta kuin koululla tanssiminen. Kaikki tuns-
ivat toisensa hyvin, ja hyvä yhteishenki näkyi varmasti
myös tanssissa. Saimmekin paljon positiivista palau-
tetta siitä, kuinka meidän ilomme välittyi yleisöön.
Prismalla tanssiminen oli vähän erilainen kokemus,
mutta juuri siksi varmasti sellainen, joka jää parhaiten
mieleen lukioajalta.

Viivi Sinivuori

Kuvat: Timo Hellsten

Opiskelijoiden futisturnaus 23.10.2025

Riihimäen lukion pelaajat ja katsojat pitivät pintansa sateesta huolimatta.

Vaikka jalkapallo on joukkuelaji, välillä pallosta joutui kamppailemaan kaksistaan.

Verkkoa uhataan yläilmoista.

Valkoinen joukkue juhlii onnistunutta maalia.

Musta joukkue vapaapotkutilanteessa.

Ajan huvetessa peli vain tiukentui.

Täpärä torjunta maalilla.

Kovaa vääntöä pallosta.

Kisailua oppilaiden ja opettajien kesken

Tänä lukuvuonna lukion toimintakulttuuria elävöitti muutama urheilutapahtuma. Perinteeksi muodostunut abien ja opettajien välinen lentopallo-ottelu pelattiin kolmannen jakson lopussa. Lisäksi lukion opiskelijakunta järjesti syksyllä opiskelijoiden futisottelun ja keväällä pesäpallo-ottelun ykkösten ja kakkosten välillä.

Opettajien joukkue. Takarivissä vasemmalta: Liina Arpalhti, Jari Suomalainen, Riitta Valkonen, ja Eero Valovirta. Eturivissä vasemmalta Timo Rajamaa, Heidi Turunen ja Antti Virtanen.

Abit vs opet 19.1.2026

Tänä vuonna joukkueeseen ilmoittautui poikkeuksellisen paljon abeja. Paikalle saatiin myös iso yleisö, jonka kannustus kuului molemmille osapuolille läpi ottelun. Ottelussa nähtiin kummaltakin joukkueelta hienoja suorituksia ja upeita kokemuksia. Lentopallo-ottelu itsessään oli vielä jännittävä päättyen vasta viidennessä erässä opettajien voittoon tiukin erälukemin 3-2.

Kristian Kivistö

Pesäpallo-ottelu 19.5.2026

Vain harva osasi aavistaa, miten 1. ja 2. vuosikurssien välisessä pesäpallo-ottelussa kävisi

Kihelmöivän jännittävä kakkosten ja ykkösten välinen pesäpallo-ottelu käytiin Peltosaaren urheilupuistossa puolipilvisenä, toukokuuisena tiistai-iltapäivänä. Paikalle oli kerääntynyt yleisöä mukavasti ja tunnelma oli sellainen kuin se yleensä urheilujuhliissa on.

Jo ottelua edeltävinä päivinä joukkueiden tilanne vaikutti arveluttavalta: aluksi kumpaankin joukkueeseen ei kyetty keräämään tarpeeksi pelaajia siitä huolimatta, että oppilaskunnan hallitus oli lähettänyt kaikille yleisen tiedotteen pian järjestettävästä tapahtumasta. Kokonainen viikonloppu oli kulunut, eikä senkään jälkeen joukkueisiin ollut saatu neljää osallistujaa enempää. Tällöin eräs henkilö – sattumoisin tämän jutun kirjoittaja – päätti lähteä innostamaan ikätovereitaan osallistumaan kyseiseen tapahtumaan. Jo samana päivänä 2. vsk:n joukkueeseen kokoonpano saavutti yhdeksän pelaajan rajan (juuri näin monta pelaajaa kummallakin puolella pesäpallossa tietyvästi on). Asia vietiin aina anonyymiselle Jodel-nettipalstalle saakka, missä jo puolestaan ykköskurssilaisia kannustettiin liittymään; myönnettäköön, että tämä tapahtui "jänikset"-hashtagien saattamana. Ottelupäivänä joukkueiden kokoonpanot olivat tästä kaikesta huolimatta varsin epätasaiset, sillä ykkösten pelaajamäärä jäi vain seitsemään pelaajaan, kun taas kakkosten joukkue paisui sinä aikana peräti 13-henkiseksi.

Kenties juuri tämä epätasapaino saikin monet aliarvioimaan ykköskurssilaisten voimavarat. Todettakoon, etteivät eräät heistä itsekään hävenneet esittää avoimia epäilyksiä

Joukkueiden kokoonpanot ennen hutunkeittoa.

omien kykyjensä suhteen. Kakkosten joukkue kiistämättä vaikutti kokeneelta ja runsaslukuiselta. Ainoastaan tarkkanäköinen liikunnanopettajamme **Eero Valovirta** osasi arvioida joukkueiden todellisen osaamistason, niin kuin myöhemmin nähtäisiin.

Alkulämmittelyn aikana kakkosten piirissä heräsi kuitenkin ajatus muutaman pelaajan ”lahjoittamisesta” vastustajajoukkueelle epätasaisen pelaajamäärän korjaamiseksi. Kyseinen ajatus ei kuitenkaan kerännyt pienintäkään kannatusta kakkosten keskuudessa; vastaavanlainen teko tulkittiin petturuudeksi, eikä ”ryökäleitä” tahdottu oman ”pelkuruutensa” tähden pelastaa. Tällöin eräs pelaaja – taas kerran sattumoisin kyseisen kirjoituksen laatija – ilmoitti olevansa valmis siirtymään ykkösten puolelle. Todettakoon, ettei sellainen teko tuntunut hänestä itsestäänkään täysin ongelmattomalta ratkaisulta; hän oli nimittäin kutsunut kakkosten puolelle monia päteviksi katsomiaan pelaajia, kun taas ykkösten osaamisen laita oli hänelle tuntematon. Lyhyiden neuvottelujen jälkeen hänet päätettiin sijoittaa ykkösten sieppariksi.

Joukkueiden kapteenit **Pyrä Parikka** (1. vsk.) (25 E) sekä **Onni Päivärinta** (2. vsk.) (24 B) keittivät huttua tuomarina toimineen abiturienti **Ville Mustosen** valvomana ennen ottelun alkua. Ykköset voittivat sen ja päättivät lähteä aluksi ulkokentälle.

Ja näin jo pitkään odotettu pesäpallo-ottelu käynnistyi kello yhdeltä. Ensimmäisen lyöntivuoron seurauksena kakkosten joukkue teki yhteensä neljä juoksua, kun taas

ykköset – kenties omaksi yllätykseksenkään – viisi. Toisen lyöntivuoron aikana kakkoset eivät kyenneet saamaan kuin vain yhden pisteen – ja senkin ainoastaan lukkarin kahden peräkkäisen syöttövirheen johdosta. Ykköset sen sijaan etenivät tasoitusvuoronsa jälkeen lukemiin 13–5. Kyseiset onnistumiset olivat ykkösille taanneet etupäässä etenkin kolmospesän vahtina toiminut **Topias Kinnunen** (25 D), joka ei ollut tehnyt koko tuona aikana virhettäkään. Mainittakoon myöskin, että tämän jutun kirjoittajakin onnistui juoksemaan yhden kunnarin, vaikka eivät hänen saavutuksensa olleetkaan yhtä huikat kuin **Max Miettisen** (25 E) ja **Otso Huhtalan** (25 A), joiden mahtavien lyöntien ansiosta ykköset pääsivätkin niin suuren johtoon. Kakkosten hieman alavireistä peliä onneksi piristi **Aino Lindholm** (24 F), joka osasi jo aikaisemminkin pesäpalloa pelanneena henkilönä varmistaa joukkueelleen vähintäänkin muutaman juoksun. Viimeisen vuoroparin aikana kakkoset eivät kyenneet saamaan pistettäkään, minkä jälkeen pelin kiistattomiksi voittajiksi julistettiin 1. vuosikurssilaiset, vaikka eivät he edes pelanneet viimeistä tasoittavaa vuoroaan.

Pelin lopputuloksesta huolimatta ilmapiiri oli lämmin: pelaajat kannustivat toisiaan jatkuvasti aivan niin kuin paikalle kokoontunut yleisökin, joka kannusti pelaajia puolestaan raikuvin huudoin ja aplodein. Pelin lopuksi kummatkin joukkueet käittelivät toisiaan merkinä ystävydenosoituksesta. Ottelu oli mitä vauhdikkain, ja molemmat joukkueet nauttivat tapahtumasta suuresti. Ystävyys voitti!

Maxim Sazonov

Voitokkaat ykköset (sekä kakkosten petturi).

Keramiikkateokset ovat *Taiteen monet maailmat* -opintojaksolta (KU4).

1. Severi Soininen, *Parthenon*.
2. Hilda Seeck, *Sorsat*.
3. Laura Perälä, *Peura*.
4. Fanny Laitaharju, *Heart goes on*.
5. Oona Herdén, *Hevonen*.
6. Vilma Leppäranta, *Orvokki*.
7. Enni Siimessalmi, *Ahdistuksen aallot*.
8. Alisa Vuorela, *Starry night*.

Taidetta ja robotiikkaa virtuaaliympäristössä

Virtuaaliympäristöt ja taide -opintopaketti järjestettiin lukiossamme kolmatta kertaa ja opiskelijat pääsivät tutustumaan robotiikan ja tekniikan keinoin kuvataiteeseen. Opintopaketin aikana toteutettiin useita projekteja, joiden avulla saatiin silmäys siihen, mitä on teknologian avulla tuotettu taide ja miten tekoäly vaikuttaa taiteeseen. Lisäksi opiskeltiin myös uusia tekniikoita luoda taidetta esimerkiksi digitaalisen kuvankäsittelyn, 3D-mallinnuksen, AR-teknologian ja tekoälyn avulla.

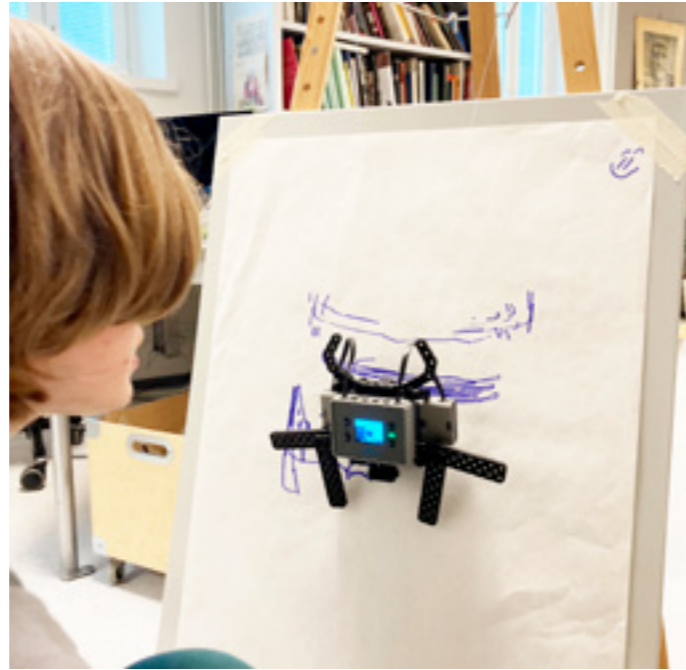
Piirtävä robotti

Opiskelijat toteuttivat ryhmittäin piirtorobotit, jotka kykenivät luomaan piirustuksia paperille erilaisten komentojen mukaan. Työskentelyssä huomioitiin robotin liikuttelun lisäksi piirrettävän alueen muoto ja koko, piirtimekset ja alusta. Taideteosta suunniteltaessa tuli pohtia myös teoksen viestiä ja visuaalisia keinoja sen saavuttamiseksi. Kiinnostavaa oli myös miettiä, kuka on taiteilija, robotti vai ohjelmoija, sekä milloin teos on valmis.

Uusia taideteoksia Riihimäen kiertoliittymiin

Lisäksi opiskeltiin 3D-mallinnusta ja muun muassa suunniteltiin Riihimäen kiertoliittymiin uusia taideteoksia, jotka voitiin AR-tekniikalla viedä kohteisiinsa. Teoksesta tehtiin kuvallinen esitys, 3D-versio Blender-ohjelmalla. Kolmiulotteiset mallit myös tulostettiin.

Valmiista teoksesta tehtiin kuva, jossa patsas sijoitettiin Photoshop-ohjelmalla kiertoliittymään ja lopuksi katsottiin vielä lisätyn todellisuuden (AR-teknologia) avulla, miltä teos näyttää oikean kiertoliittymän päällä.

Kuva: Liina Arpalahhti

Sisu Pitkänen suunnitteli siimojen varassa kiipeävän hämähäkimäisen piirtorobotin yhdessä Tommi Isotalon ja Roope Markkolan kanssa.

Taide ja teknologia kohtasivat Heurekan näyttelyissä

Opintopaketin arviointipäivänä teimme matkan Heurekaan, jossa koimme robotiikkaviikkojen lisäksi useita muita kiinnostavia opintopakettiamme liittyviä näyttelyitä.

Aluksi astuimme avaruusaseman sisälle rakennettuun *Matkalla avaruudessa* -näyttelyyn, joka esitteli avaruustoimintaa ja tulevaisuuden suunnitelmia. Täällä testasimme muun muassa sitä, miltä tuntuisi kävellä kuun pinnalla. *Säikeistys*-näyttelyssä tutustuimme Aalto-yliopiston matematiikkaa ja taiteita yhdistävän kurssin opiskelijatöihin. *Jääkauden jättiläinen* -näyttelyssä tutustuimme esihistorian eläimistöön ja näimme muun muassa robotisoituja jääkauden eläimiä ja pääsimme maalaamaan digitaalisia luolamaalauksia. Tutustuimme myös *Heureka klassikot* -näyt-

Kuva: Liina Arpalahhti

Opiskelijoita Heurekan *Säikeistys*-näyttelyssä.

lyn fysiikan ilmiöihin ja siellä oleviin erilaisiin illuusioihin. Heurekan ulkonäyttelyssä oli mahdollista pelata myös shakkia.

Opintopaketti nykyteknologiasta kiinnostuneille

Virtuaaliympäristöt ja taide -opintopaketti antaa laajan kuvan teknologian, robotiikan tai taiteen yhtymäkohdista ja sen sisältö muuntuu teknologian kehityksen mukana. Opintopakettiin voivat osallistua kaikki kuvataiteesta, robotiikasta tai teknologiasta kiinnostuneet. Seuraava taiteen ja teknologian yhteisopintopaketti on suunnitella luvuodelle 2027–2028. Tällöin aloittavat opiskelijat voivat suorittaa teknologian lukiodiplomin, josta voi tehdä myös taidepainotteisen.

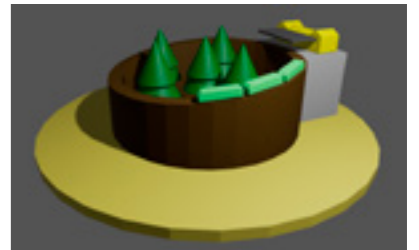
Sasu Turunen ja Liina Arpalahhti

Kuva: Liina Arpalahhti

Opiskelijoiden taustalla on *Jääkauden jättiläinen* -näyttelyn mammutti.

Roope Markkolan suunnittelema 3D-mallinnos *Asemaympyrä* Rautatieaseman kiertoliittymän taideteokseksi.

Suvi Kilpisen *Kala-alas*-niminen 3D-mallinnos kiertoliittymän teokseksi.

Lukioteatteri-proggis

Äänettömät huudot

Milja Laine suunnitteli ja toteutti teatterikappaleen mainosjulisteeseen.

Lukioteatterin kolmas ensi-ilta koettiin helmikuussa, kun *Äänettömät huudot* näytelmä sai ensi-iltansa Kino Samossa. Näytelmä oli lukion oppilaiden kevyällä 2025 käsikirjoittama teos. Sen harjoitukset alkoivat syksyllä 2025 teatteri-ilmaisun opettaja **Juhana Rönnkvistin** johdolla. Lavalla nähtiin 13 lukion opiskelijaa. Mukana oli myös lukion livebändi, joka musiikinopettaja **Tuomo Komosen** johdolla esitti ja sävelsi kaiken musiikin näytelmään.

Teoksen visuaalisuudesta vastasi lukion kuvataideryhmä opettajanaan **Liina Arpalahti**. He suunnittelivat markkinoinnin ja teoksen lopullisen visuaalisen ilmeen. Heidän vastuullaan oli puvustuksen, tarpeiston ja lavastuksen suunnittelu, sekä kahden viimeksi mainitun toteutus.

Lukioteatteri on arvokas lisä Riihimäen lukion toimintaan. Se on kokonaan lukiolaisten tekemä ja näköinen monitaiteellinen teos. Se antaa opiskelijoille hienon mahdollisuuden kokea teatterin tekemisestä ja siihen voi osallistua monin eri tavoin. Teatterin tekeminen on yhteisöllistä toimintaa, joka tuo hyvää vastapainoa perinteiselle lukio-opetukselle.

Esitys on myös hyvää mainosta Riihimäen lukiolle, maksavien katsojien lisäksi se esitettiin Riihimäen kahdeksaluokkalaisille sekä lukion opiskelijoille. Lukioteatterin esitys toteutetaan joka toinen vuosi ja seuraavan esityksen käsikirjoitusvaihe alkaa syksyllä 2026. Toivottavasti saadaan taas innokas ja lahjakas porukka mukaan tarttumaan haasteeseen.

Juhana Rönnkvist

Kuva: Liina Arpalahti

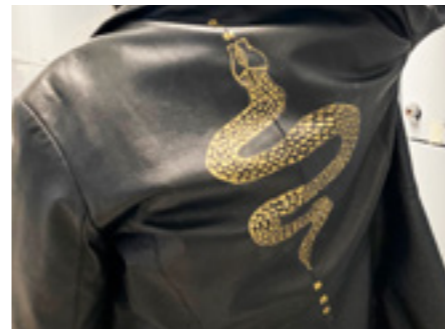
Vartijoiden ja siivoojien työasuihin tehtiin kuvitteellisen museon logo. Kuvassa näyttelevät vasemmalta **Heidi Heikkilä**, **Anna-Sofia Haapanen** ja **Ada Sauranen**.

Kuviryhmä visualisoi mainokset, hahmot ja lavan

Suoritin lukioteatteriproduktion sekä näyttelijänä että kuvataiteilijana. Valitsin molemmat kurssit oman innostuksen ja mielenkiinnon vuoksi. Näin ne myös mahdollisuuksina palata näyttelemään ja tilaisuutena vaikuttaa oman roolihahmon ulkonäköön.

Teatterikuvais lähti liikkeelle näytelmän käsikirjoituksen lukemisesta, jonka jälkeen aloimme suunnittelemaan käsikirjoituksen pohjalta mainosjulistetta. Mainosjulisteiden toteutustekniikka oli vapaa ja julisteiden muokkaamisen yhteydessä opin käyttämään kuvankäsittelyohjelmaa Photoshop.

Jaoimme käsikirjoituksesta jokaiselle roolihahmon, jonka saimme itse

Matilda Ahoniemi suunnitteli ja toteutti rikollispomohahmon takkiin käärme kuvioinnin.

luoda näyttelijöille sopivaksi. Etsimme käsikirjoituksesta kohtia, joissa hahmon todellinen luonne ja erilaiset piirteet tulivat esille. Suunnitelimme hahmot luonnostelemalla ne paperille. Pidin tätä työtä tärkeänä, sillä sain suunnitella oman hahmoni luonteeseen sopivan asun. Kuviryhmässä oli minun lisäksi pari muuta näyttelijää, jotka saivat luoda oman hahmonsensa. Keksimme yhdessä jengisymboliksi käärmeen, josta teimme myös hahmoille tatuoinnit. Lopuksi teimme hahmonrakennusdiat, jotka kävimme esittelemässä puvustajalle. Puvustaja **Saara Mylläri** sovitti ideamme etsimiimme asusteisiin ja ompeli muun muassa murhaajankävyt.

Viimeinen vaihe teatterikuviksessa oli maalata lavastetaulut näytelmään. Aloitimme etsimällä jonkin tunnetun taideteoksen, jossa on mukana murha-ase vihjeenä hahmojen kuolemiin. Teoksia oli mielestäni hieman vaikeaa etsiä ja tein oman version tekoälyn luomasta artikkelin kuvituksesta, joka oli generoitu John Collierin kuuluisan taideteoksen *Clytemnestra* pohjalta.

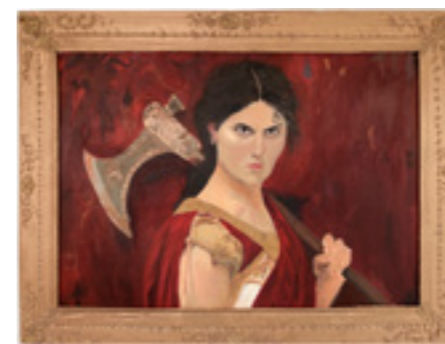

Lavastetaulujen ripustusvaihe. Maalausten tekijät vasemmalta Silvia Kangas ja Mimosaa Kilpeläinen, Vilma Leppäranta, Milja Laine, Laura Karhunen, Siiri Anttila, Seela Arpalahti, Sara Lindén, Wiktorija Mikosik ja Matilda Ahoniemi.

Maalaaminen vei minut mukanaan flow-tilaan, jossa uppouduin täysin ja unohdin hetkeksi kaiken muun. Näin työhön paljon vaivaa ja minulle haasteena olikin aikatauluttaminen. Kävin maalaamassa taulua joka hypyttunnilla.

Maalatessa opin, että on luonnollisempaa epäonnistua ja tehdä virheitä kuin onnistua täydellisesti. En saanut teosta koskaan valmiiksi ja jouduin siis hyväksymään virheeni.

Teatterikuvais ja näyttelemisen toimivat hienosti yhdessä ja tukivat toisiaan.

Seela Arpalahti maalasi *Clytemnestra* teokseensa *Hera*-hahmon murhavälineen. Hän teki pahvista kehyksen ja koosteli sen massasta tehdyin kohokuvioin.

Opintopisteiden lisäksi yhteisproduktio toi minulle uusia kavereita ja porukan sekä itsevarmuutta. Parasta oli nähdä lavalta lopputuloksena, miten kaikki nähty vaiva ja aika rakentuivat kokonaisuudeksi. Oli hienoa myös nähdä, miten esitykset toivat meitä yhteen tiiminä ja miten rakensimme turvallisen yhteishengen tsemppaamalla toisiamme esityksissä näyttämöllä ja lavan takana.

Seela Arpalahti

Näytelmän alun kohtauksessa kaikki näyttelijät olivat lavalla. Taustalla äänimaisema täytti teatterisalin eri tyyppisten äänien kuiskauksilla.

Kuvat: Liina Arpalahti

Äänettömät huudot -näytelmässä mystiset hahmot murhasivat ryöstöretkellä olevia rikollisjengiläisiä. Kuvassa vasemmalta Aada Riipinen ja Emil Halonen.

Korkealaatuinen produktio ja raju tarina oli näyttelijälle palkitsevaa

TEA6-opintojakso vaikutti täydellisesti tilaisuudelta ansaita helposti kuusi opintopistettä tekemällä sitä mitä tekee jo harrastuksena. Todellisuudessa täytyi tehdä runsaasti töitä.

Teatteriproggis vei todella paljon aikaa. Harjoituksia oli kesken koulupäivän ja toisinaan koulun jälkeen iltaan asti. Lukujärjestykseni oli todella armoton (koulua oli joka päivä kahdeksasta puoli neljään) ja ajankäyttö aiheutti ongelmia niin koulussa kuin

vapaa-ajalla. En jaksanut käydä kuntosalilla, eikä ystäville jäänyt aikaa.

Ajoittain ajattelin, että tein suuren virheen valitessani tämän opintojakson. Kuitenkin mukava ryhmähenki ja opintojakson tarjoamat mahdollisuudet kannustivat minua jatkamaan. Muistan miettineeni: ”Tää kurssi on kyl vähän mitä on, mut tää ryhmä ei oo paha ja onhan se 6 op worth it. Lukiolle on ehkä vähän paha esittää näytelmä, mutta it is what it is. Sentään mulla on roolit, joista pidän, että ei auta kuin tyyli purra hammasta.”

Opintojakson suurin hyöty oli se, että itsevarmuuteni tuttujen edessä esiintymiseen lisääntyi. Aikaisemmin koin luokan edessä esiintymisen hankalimpana kuin esiintymisen liki sadalle katsojalle lavalla. Opintojakson jälkeen tilanne muuttui, enkä pidä esiintymistä luokan edessä enää juuri minkäänlaisena ongelmana. Esitimme näytöksemme yläkoululle ja lukiolle. Monelle tämä olisi ollut syy jättäytyä pois opintojaksolta, mutta kokemus olikin positiivinen. Saimme kehuja erityisesti opettajilta. Ainoana kritikkinä oli näytöksen lievä sekavuus, mikä johtui näyttelijämäärään tehdyistä sovituksista. Projektin päättyessä yksikään näyttelijöistä ei katunut osallistumistaan, ja opintojakso päättyi hyvissä merkeissä.

Näytelmä oli korkealaatuisempi produktioltaan ja tarinallisesti rajumpi kuin tyypillinen nuorisoteatteritarina. Muiden puolesta en voi puhua, mutta itselleni tämä oli varmaan paras puoli näytelmässä. Hahmot *Jonathan* ja *Isä* olivat erittäin mieluisia esit-

tää murhaajan sivupersonaan ohella.

Opintojakson mahdollisuudet eivät tyssänneet vain näyttelijätyöhön. Opintojaksoon voi osallistua myös käsikirjoittajana, soittajana ja kuvataiteilijana. Jokainen näistä tehtävistä on osa teatteriesityksen syntyä ja niihin kaikkiin, paitsi live-soittamiseen, voi osallistua näyttelijäntöyön ohella.

Kannattaa aina haastaa itseään. Kukaan ei ole näyttämön tähti syntyessään. Sinun ei todellakaan tarvitse olla vuoden näyttelijä, muusikko, kuvataiteilija tai käsikirjoittaja osallistuaksesi opintojaksolle. Tämä jos jokin on projekti, jossa on mahdollisuus kehittyä taiteessa, sosiaalisissa tilanteissa ja ihmisenä.

Eemil Halonen

Emil Halonen *Jonathan* uhkailee museon vartija *Anna-Sofia Haapasta* ja siivoaja *Ada Saurasta* näytelmän kylmäverisessä loppukohtauksessa. Tuolissa istuu *Kira Sara Lindén*.

I learned to compose and play live in a theater music group

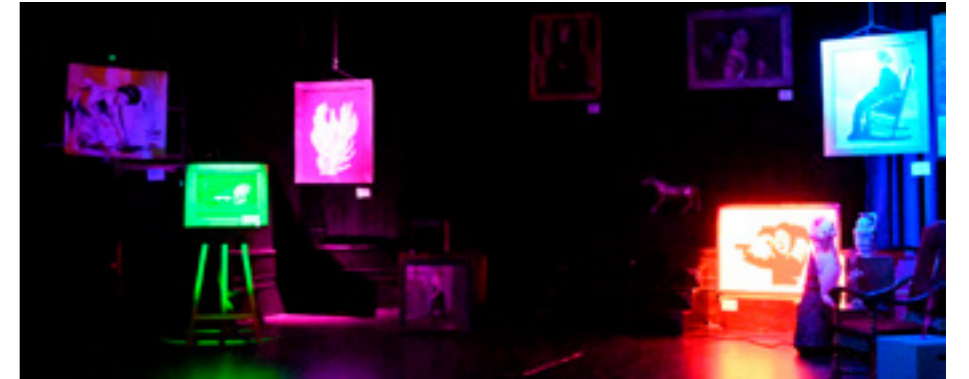
I was part of TEA6 Theater Project. That whole project ended in a play, made and performed by students. A group of talented students wrote the story, wonderful artists made the decor and then the amazing actors performed it. I was part of the live band. I played the keyboard. Together with our band we made the songs. We started with brainstorming about what kind of music would fit the play. The theme of the play was kind of dark, so we wrote songs that fit the story.

I never did something like this so I learned a lot. I learned new things about how to make songs. To write the songs, we all tried some melodies on our instruments. When we had some melodies, we decided which songs we would use for the play. The music teacher perfected the songs and wrote them down so we could start practicing. I also had never been part of a band. That experience was amazing, practicing our own songs and performing them live. I especially liked the practices with the actors. We could see everything come together. We performed it a few times for schools and also for open audiences. It was amazing to hear all the good reactions from the audience. This really was a wonderful experience.

Marie Vanhaverbeke

Teatterimusiikin säveltäjät ja esittäjät Kino Sammon yläparvella. Kuvassa vasemmalta **Tuomo Komonen**, koskettimet ja kitara, **Otso Kangasaho**, rummut, **Leo Aho**, basso ja **Marie Vanhaverbeke**, koskettimet.

Teatteritekniikko Elias Ervasti väläytteli värillisiä valoja lavastetauluihin musiikin tahdissa.

Näyttelijät loppukumarruksissa vasemmalta **Niiko Heiskanen**, **Milja Laine**, **Meeri Numminen**, **Seela Arpalahti**, **Hilda Tuovila**, **Pinja Paasikivi**, **Aada Riipinen**, **Emil Halonen**, **Heidi Heikkilä**, **Ada Sauranen**, **Anna-Sofia Haapanen** ja **Sara Lindén**.

BIOLOGIAN JA MAANTIETEEN SEIKKAILUJA

Osallistuimme lukuvuonna 2025 - 2026 yhteensä kuudelle retkelle, vierailulle tai vierailijoiden luennolle biologian ja maantieteen valinnaisilla ja koulu-kohtaisilla opintojaksoilla.

ELÄMÄN HISTORIAA LUONNON- TIETEELLISESSÄ MUSEOSSA

Vierailimme Evoluutiobiologian (BI8) opintojaksolla Helsingin yliopiston Luonnontieteellisessä museossa. Siellä saimme seurata opastettua kierrosta Elämän historia -näyttelystä. Opiskelijat saivat kierrellä museossa myös vapaasti.

MAANTIEDETTÄ KÄYTÄNNÖNLÄHEISESTI

Geomedia-opintojaksolla (GE4) teimme mielenkiintoisen vierailun virastokeskus Veturiin, Riihimäen kaupungin kaavoitusyksikköön. Vierailun aikana opimme kaavoituksesta ja meille esiteltiin Riihimäen kaupungin kaavoitusprojekteja, esimerkiksi HAMKin uuden kampuksen asemakaavaa.

Evoluutiobiologian opiskelijoita Luonnontieteellisessä museossa.

Yhteinen maailma (GE3) -opintojaksolla oli etävierailu nuorten vaikutusmahdollisuuksista ja kestävästä ravinnontuotannosta. Vierailun piti **Sarella Arkkila**, NUOLI-järjestön alumni.

Kartta ja paikkatietokursilla (GE5) oli vanhemman yliopistolehtorin **Petteri Muukkosen** pitämä etävierailu Helsingin yliopiston Geotieteiden ja maantieteen osastosta. Muukkonen kertoi erityisesti paikkatiedosta ja sen käyttökohteista. Vierailija vastaili myös opiskelijoiden esittämiin kysymyksiin paikkatiedosta.

Samalla opintojaksolla oli Helsingin yliopiston Geopisteen etävierailu, jonka aiheena oli maanjäristykset. Vierailun piti kaksi opiskelijaa, jotka ohjasivat opiskelijoita käyttämään ArcGIS-ohjelmaa. Sen avulla opiskelijat tutkivat maanjäristyksiä.

Matkustimme myös tutustumisvierailulle Helsingin yliopistoon Geotieteiden laitokselle Kumpulaan. Saimme kampuksen esittelykierroksen sekä esittelyn siellä opiskelusta. Pääsimme myös tekemään geotieteisiin liittyviä tehtäviä.

Laura Leino ja Sohvi Turunen

Kasvinsyöjädinosaurus *Shunosaurus lii* (takana) ja petodinosaurius *Giganotosaurus carolinii* (edessä) *Elämän historia* -näyttelyssä.

Rilun Väittelykilpailun voittoisa teesi: ”Maailma on muuttu- nut paremmaksi pai- kaksi 120 vuodessa – mutta ei yhteisölli- syyden näkökulmasta”

Kuvat: Timo Helsten

Väittelykilpailun tuomareina toimivat diakoni **Tiina Heiskanen**, yliopisto-opettaja **Teemu Ovaska** sekä muotoilija ja taidekuraattori **Antrea Kantakoski**.

Riihimäen lukion 120-vuotisjuhlavuoden kunniaksi perinteinen Väittelykilpailu oli tänä vuonna teemakilpailu. ”Sata vuotta sitten ihmiset kommunikoivat morsettamalla ja ehtivät viettää toistensa kanssa aikaa lähinnä jouluisin”, kärjistikivät komeasti hopealle yltänyt väittelypari **Sisu Pitkänen** ja **Leo Silén**. Finaalissa voiton veivät kuitenkin **Elsamaria Arkonsuo** ja **Viivi Sinivuori**, jotka kommentoivat tiukkaa kilpailua: ”Olimme jo luovuttamassa alkuerissä, kun meidän piti puolustaa sitä, että lukion koulupäivän pitäisi alkaa vasta klo 9.30.” ”Periksi ei kuitenkaan pidä antaa, vaikka olisi itse väitteensä kanssa eri mieltä!” painottivat onnelliset voittajat.

Kilpailun lahjomattomaksi tuomaristoksi kutsutuista Rilun alumnista (diakoni **Tiina Heiskanen**, yliopisto-opettaja **Teemu Ovaska** sekä

muotoilija ja taidekuraattori **Antrea Kantakoski**) kaksi kolmesta oli omalla lukioaikanaan, 2000-luvun alussa, voittanut perinteikkään Väittelykilpailun. Tuomaristo oli ilahtunut siitä, että väittelyparit kuuntelivat niin hyvin vastustajiaan. ”Nopea reagointi ratkaisi tänään”, tuomaristo tiivistä yksimielisesti. ”Joskus populismi voittaa”, kommentoi tuomariston äänioikeudettomana sihteerinä toiminut opettaja Leena Päres-Schulman. ”Puheenvuoroissa oli todella paljon taitavaa argumentointia, mutta usein voitto viedään sitten kuitenkin retorisilla keinoilla, eli taitavalla sanankäytöllä ja herkällä vastapuolen kuuntelemisella.”

Ensi vuonna 30 vuotta täyttävä Rilun perinteinen Väittelykilpailu veti Vanhan salin täyteen väkeä.

Alkuerissä väiteltiin myös siitä, onko nykyinen kouluruokajärjestelmä vero-

rahojen tuhlausta, kun ruoka ei maistu lukiolaisille ja ilman omia eväitä ei koko päivää jaksu kuitenkaan. Lyhytvideoiden tyhmentävästä vaikutuksesta sekä siitä, onko lukion opiskelijalla vastuu omasta opiskelustaan vai onko vastuu jollakulla muulla, väiteltiin myös intensiivisesti. Välieristä vahvana ennakkosuosikkina edenneet hopeamitalistit osasivat monessa välissä palauttaa väittelyn arkijärjen ääreen: ”Aika monessa asiassa määrä määrittää, onko jokin asia haitaksi vai ei – niin lyhytvideoissakin.”

”Kiitos vielä poikkeuksen korkeatasoisista väittelyistä!” totesivat kilpailun järjestäjät yhteen ääneen.

Leena Päres-Schulman

Väittelykilpailijoita Vanhassa salissa.

Väittelykilpailun osallistujat:

Lassi Riihelä & Anton Friman
Jalo Lintukorpi & Oliver Palmu
Leo Silén & Sisu Pitkänen
Maxim Sazonov & Miro Sillanpää
Moona Anttila & Milja Laine
Viivi Sinivuori & Elsamaria Arkonsuo

Tuomareina toimivat:

Yliopisto-opettaja **Teemu Ovaska**
Diakoni **Tiina Heiskanen**
Muotoilija ja taidekuraattori **Antrea Kantakoski**

Väittelykilpailun voittajat **Viivi Sinivuori** ja **Elsamaria Arkonsuo** saavat nimensä Hämeen puhelimen luovuttamaan kiertopalkintoon.

Julia Leivo, *Salametsästys*, akryyli, KU5.

Järkeä ja laatua kouluruokaan -keskustelua kouluruoasta -paneelin juonsivat **Elsamaria Arkonsuo** ja **Jalo Lintukorpi**. Panelisteina toimivat vasemmalta **Ville Mustonen**, **Pyry Parikka**, **Marjaana Manninen** sekä **Jouni Eho**.

Kuva: Timo Hellesten

Kouluruokapaneeli – puhetta purtavasta

Kouluruoka on monelle vahvoja tunteita herättävä aihe ja sain ilon juontaa siitä paneelin yhdessä **Elsamaria Arkonsuon** kanssa. Paneelin tavoitteena oli herättää keskustelua teeman ympärillä ja lisätä ymmärrystä kouluruoan tuotannon eri vaiheista sekä siitä päättävien tahojen toimintalogiikasta. Paneelissa käsiteltiin etenkin ruoan rahoitus- ja laatua.

Paneelissa esiintyi kunnallispolitiikan tähtiloistoa yhdessä rautaisen asiantuntijavahvistuksen kanssa. Panelistit olivat **Pyry Parikka** (Riihimäen nuorisovaltuuston pj.), **Ville Mustonen** (Riihimäen kunnallisvaltuuston varavaltuutettu), **Jouni Eho** (Riihimäen kaupunginjohtaja) ja **Marjaana Manninen** (Opetushallituksen kouluruoka-asiantuntija, opetusneuvos). Vaikka kouluruokaa valmistavalta Palmialta ei saatu kutsusta huolimatta edustajaa paneeliin, panelistikokoonpano onnistui tarjoamaan kattavan läpileikkauksen kouluruoan eri ulottuvuuksista.

Paneelin voidaan ajatella iskeneen hyvään saumaan: keskustelu päivittäisen muonituksemme ympärillä on porissut erityisen kovasti sen jälkeen, kun uutismedioissa

kirjoitettiin 2025 Suomen halvimmasta kouluruoasta, jota tarjottiin... rumpujen pärinää ... Riihimäellä! THL:n kouluterveyskyselyn tulokset laulavat samaa melodiaa: riihimäkeläiset nuoret pitävät kouluruokaansa yhtenä huonolautisimmista koko valtakunnassa. Ei siis vaadita erityisen suuria järjen lahjoja sen tajuamiseen, että asia ansaitsee kaiken saamansa huomion kotikunnassamme.

Toivon, että kaikki paneelia seuranneet oppivat jotain uutta tai saivat polttoainetta jatkaa keskustelua varsinaisen paneelin jälkeen. Itse olen jo ehtinyt siirtymään lukios- tamme paremmille metsästysmaille, kun koittaa aika sopia uudelleen Riihimäen kouluruoantoimittajasta ja vaikuttaa konkreettisesti ruokamme laatuun. Toivon kuitenkin, että näitä samoja kouluruokakeskusteluja käydään tuolloin kiihkeämpinä kuin koskaan. Muutoin emme saa ääntämme kuuluviin silloin, kun sille olisi eniten kuulevia korvia. Jatkakaamme siis kouluruoasta, kuten kaikista muista epäkohdista, valittamista, vaikka se jonkun mielestä ajoittain rasittavaa onkin!

Jalo Lintukorpi

Tampereen yliopiston Jatkon! -päivä

Tampereen yliopiston Jatkon! -päivässä 5.5.2026 toisen vuosikurssin opiskelijat pääsivät tutustumaan yliopiston koulutuksiin kolmella kampuksella Hervannassa, Kaupissa ja keskustassa. Päivä tarjosi mahdollisuuden tavata yliopisto-opiskelijoita eri aloilta, sekä keskustella hakemisesta, opiskelusta ja opiskelijan arjesta. Hervannassa tapahtuma järjestettiin yhteistyössä Tampereen Poliisiammattikorkeakoulun kanssa. Eli nyt oli ensimmäistä kertaa mahdollisuus tutustua paikan päällä myös poliisikoulutukseen hakemiseen, tiloihin ja toteutukseen. Kampusten välit liikuttiin helposti ratikalla. Nyse-lipun tarjosi yliopisto.

Tiedekahviloissa lukiolaisilla oli mahdollisuus osallistua yliopistomuotoiseen miniluentoon. Luennon aiheet liittyivät yhteen tai useampaan tieteenalaan ja luennoilla puhuivat yliopiston lehtorit, professorit ja tutkijat.

Oppimis- ja tutkimusympäristöissä pääsi vierailemaan laboratorioissa ja erilaisissa oppimistiloissa sekä tutustumaan tutkimusryhmien työtiloihin. Vierailujen aikana lukiolaiset kuulivat kuinka oppimis- ja tutkimusympäristöt liittyvät opiskeluun ja minkä alojen opiskelijat niitä käyttävät. Lähes jokaisessa kohteessa pääsi itse kokeilemaan ja kokemaan asioita.

Lisäksi jokaisella kampuksella oli järjestetty koulutustori, jossa voi tutustua kampuksella järjestettäviin koulutuksiin, hakijapalveluihin ja avoimen yliopiston tarjontaan.

Päivä oli melkoinen tutkimusmatka tulevaisuuteen.

Riitta Valkonen

Vaihto-opiskelijat Rilussa

Äidinkielen mediakurssilaiset Salla Aalto ja Henna Jokinen haastattelivat ranskalaisia vaihto-opiskelijoita Lauraa ja Faustinea.

Laura on 16-vuotias ranskankielinen opiskelija, joka asuu Chateaubaudissa Etelä-Ranskassa. Hänen kanssaan vaihtoon lähtenyt 17-vuotias **Faustine**, tulee puolestaan Alpeilta. Molemmat tytöt ovat saapuneet Suomeen osallistuakseen MistralBoréal -vaihto-ohjelmaan.

He ovat olleet Suomessa vasta noin viikon, mutta heidän vaihtonsa kestää yhteensä kolme viikkoa. MistralBoréal -ohjelma on suunnattu suomalaisille ja ranskalaisille lukio-opiskelijoille. Sen ideana on, että suomalainen opiskelija viettää ensin kolme viikkoa Ranskassa ja myöhemmin ranskalainen opiskelija tulee vuorostaan Suomeen.

Saapuminen Suomeen ja ensivaikutelmat

Laura kertoo, ettei kohdemaan valinnalla ollut hänelle suurta merkitystä ja hän olisi ollut tyytyväinen monenlaisiin vaihtoehtoihin. Suomeen tuleminen ei kuitenkaan harmita, vaan hän on tyytyväinen valintaansa. Faustine oli samaa mieltä. Heidän vaihto-ohjelmassaan ei ollut useampia vaihtoehtoja, mutta Suomi tuntui heistä kiinnostavalta ja erilaiselta.

Suuria kulttuurieroja he ovat huomanneet paljon. Tytöt kuvailevat, että koulu, ihmiset ja ruoka ovat kaikki hyvin erilaisia kuin Ranskassa. Heidän

Ranskalaiset vaihto-opiskelijat **Laura Blervaque** ja **Faustine Cornen-Pierre** lukion edessä syyskuussa.

mukaansa erot ovat kuitenkin myös hyvä asia, sillä ne antavat mahdollisuuden oppia ja nähdä maailmaa uudesta näkökulmasta.

Kulttuurishokkeja ja yllätyksiä

Yksi erikoisimmista asioista heidän mielestään on ollut se, kuinka yleistä maidon ja voinin käyttöä Suomessa on.

Lisäksi heitä on hämmentänyt suomalaisten hiljainen ja toisinaan tuijottava olemus. Laura kertoo, että se tuntui hänestä aluksi oudolta ja jopa hieman pelottavalta.

Saunakokemuksissakin on eroja. Laura ei ole vielä ehtinyt kokeilla saunaa, mutta Faustine on ja hän kertoo pitäneensä siitä.

Parasta Suomessa

Faustine sanoo suomalaisten olevan erittäin ystävällisiä ja mukavia. Laura puolestaan kehuu Suomen koulusysteemiä. Hänen mukaansa ranskalainen koulu tuntuu Suomen jälkeen lähes vankilalta. Rentous, vapaus ja joustavuus ovat tehneet häneen suuren vaikutuksen.

Kielen oppimista ja matkustelua

Lyhyessä ajassa he ovat oppineet jo hieman suomea. Laura osaa nimetä värejä ja sanoa muun muassa ”en tiedä” ja ”lopeta”. Faustine on oppinut suomen kielellä ruokavälineitä.

Vaikka heidän vaihtonsa on vasta aluillaan, he ovat ehtineet matkustelakin. Tytöt ovat vierailleet Vantaalla ja Helsingissä. Faustine on käynyt lisäksi Hämeenlinnassa ja Hyvinkäällä ja tänään hän suuntaa vielä Tampereelle.

Salla Aalto ja Henna Jokinen

Aukeaman kuvat: Timo Helliö

Rilun vaihto-opiskelijoita Bota, Boscoa, Mio ja Marieta haastattelivat Alma Koskinen ja Emilia Elomaa

Miksi halusit lähteä vaihtoon?

Boaz halusi lähteä vaihtoon, kun hänen perheensä Yhdysvalloissa majoittui argentiinalaisen vaihto-oppilaan. Hänen mielestään vuoden viettäminen vierassa maassa on todella mielenkiintoinen ja siisti kokemus. **Bosco** on asiasta samaa mieltä. **Mio** kertoo seuranneensa serkkujensa ja kahden veljensä jalanjälkiä, sillä hekin ovat olleet vaihdossa. **Marie** mainitsee olleensa aina kiinnostunut eri kulttuureista, ruokalajeista ja kielistä, joten valinnan tekeminen ei ollut vaikeaa.

Miksi valitsit juuri Suomen?

Boaz valitsi Suomen, koska hän halusi oppia suomen kieltä äitinsä tavoin. Hänen äitinsä oli asunut Suomessa puolitoista vuotta vuonna 2001, jonka aikana hän opiskeli suomea. Bosco listaa syiksi Suomen kärkeä maan ilman onnellisempaan maahan ja kuuluisan koulutusjärjestelmän. Mio oli saanut vaihtoehtoksi kaksi Euroopan maata; Suomen ja Belgian. Hänen veljensä oli ollut vaihdossa Belgiassa, joten veli vaati Mion valitsemaan

Kuvassa takarivissä vasemmalta: **Bosco Tsang** Hong Kongista, **Boaz Szczeny** Yhdysvalloista, **Iitu Salonen** (Rilun oppilas, ollut vaihdossa Kanadassa). Käsien päällä makaa Filippiineiltä kotoisin oleva **Emilio "Mio" Salazar**. Vasemmalla alhaalla **Aino-Liisa Mämmelä** (Rilun oppilas, ollut vaihdossa Irlannissa) ja **Marie Vanhaverbeke** Belgiasta.

“oman maansa”. Marien perhe majoitti viikoksi festivaalien tienoilla kaksi suomalaista kansantanssijaa. Hän ihastui heidän puhumaan kieleen ja halusi päästä kokemaan Suomessa asumisen omin silmin.

Oletko tykännyt Suomesta tähän mennessä?

Boaz tarkentaa rakastaneensa maattamme kuvailen Suomea mahtavana maana mahtavineen ihmisineen. Lisäksi kielitaidon karttuminen tekee monista asioista helpompaa. Bosco kertoo täällä tapaamiensa ihmisten olevan ystävällisiä ja aina valmiita auttamaan. Jos kalliita hintoja ja talven tienoilla aikaisin saapuvaa pimeyttä ei lasketa, Mio myöntää pitävänsä Suomesta. Marie nostaa esille Suomen kauniin luonnon ja mainitsee myös Boscon tavoin ihmisten olevan ystävällisiä.

Onko jotakin, mistä et pidä Suomessa?

Boaz ei pidä siitä, miten kosteaa Suomessa on. Bosco taas ei välitä kaikista suomalaisista ruuista kuten maksaatikosta tai hernekeitosta. Mio kommentoi naurahtaen suomalaisen ruuan tarvitsevan enemmän mausteita. Lisäksi hän on hieman peloisaan onnettomuuksiin joutumisesta, kun pimeä saapuu niin aikaisin. Hän ei myöskään pidä kylmästä sateesta tai korkeista hinnoista. Mariekaan ei pidä aikaisin tulevasta pimeydestä.

Mikä on ollut isoin kulttuurishokki tai shokki ylipäättään?

Boazille suurin kulttuurishokki oli se, että täällä ihmiset eivät kauheasti kehu toisiaan. Hän on tottunut siihen, että tuntemattomat kehuvat häntä, ja hän kehuu tuntemattomia. Boscolle suurin shokki oli päivällisaika, sillä Suomessa päivällinen syödään aikaisemmin kuin Hong Kongissa. Miolle kulttuurishokki oli se, miten itseään vanhempia ihmisiä puhutellaan. Hänen kotimaassaan on erilliset sanat puhuteltaessa vanhempia ihmisiä, mutta Suomessa käytetään etunimiä – jopa opettajista. Marielle suurin shokki on ollut aikaisin tuleva pimeys.

Onko Suomessa samanlaisuuksia verrattuna kotimaahasi?

Boazin mielestä samaa on se, että ihmiset ovat kilttejä ja avuliaita. Hän kuitenkin lisää, että maat ovat aivan erilaiset. Bosco ja Mio komppaavat Boazin sanoja ja ovat samaa mieltä ihmisten kiltteydestä. Tällä hetkellä Marien mukaan samanlaista on sade.

Mitä teet vapaa-ajallasi täällä Suomessa?

Boaz käy mielellään kävelyillä ja juoksemassa. Hänestä on kiva myös viettää aikaa suomalaisten kanssa. Bosco pelaa pickleballia yleensä Espoossa. Suomessa hän tulee osallistumaan kahteen pickleball-turnaukseen marraskuun lopussa ja joulukuun puolivälissä. Mio viettää aikaa kavereidensa

Kuva: Liina Arpalahhti

Boaz halloween-asussa OPHK:n järjestämässä pukeutumiskilpailussa.

kanssa, käy salilla, pelaa lentopalloa ja välillä kiipeilee. Kaiken sen lisäksi hän vain rentoutuu huoneessaan, nukkuu paljon ja katsoo videoita. Marie käy välillä kävelyillä isäntäperheensä kanssa ja leipoo jotain.

Alma Koskinen ja Emilia Elomaa

Pinja Paasikivi, öljypastelliliidut, KU7.

Kuva: Maarit Jarho

Madeiran upeita maisemia.

Cultivating self-esteem: a practical guide for teachers and principals

Osallistuin englannin lehtori **Maarit Jarhon** kanssa huhti-toukokuun vaihteessa Erasmus+ -koulutukseen Madeiralla. Kurssilla tutustuttiin kuuteen itsetunnon pylvääseen ja Rosenbergin väkivallattomaan kommunikointiin ottamalla huomioon omat ja muiden tarpeet ja tunteet. Ja miten tuetaan opiskelijoita nykyelämän paineissa ja vaatimuksissa. Koulutus oli käytännön harjoituksia ja opettajia oli ympäri Eurooppaa.

Mutta oli Madeiralla vapaa-aikakin. Kukkaloisto oli parhaimmillaan ja levadat kutsuivat. Teimme retkiä bussilla vuorille ja köysiradalla trooppiseen puutarhaan. Kävelimme joka päivä pitkiä matkoja ja kävimme jopa meressä uimassa, vaikka säät eivät kovin lämpöisiä olleetkaan.

Kristiina Laaksonen

Erasmus+

Lukion Erasmus+ -akkreditoinnissa oli tänä vuonna vuorossa opettajien täydennyskoulutus. Vierailuja tehtiin Madeiralle, Barcelonaan ja Skanderborgiin. Digitaalisuuden haasteet kouluissa vaikuttavat yhdistävän opettajien eri puolella Eurooppaa. Vaihtoihin osallistuneet opettajat ovat saaneet mm. uusia näkemyksiä opettamiseen, itsetunnon kehittämiseen ja uuden oppimisen hienouteen. Vuoden aikana lukio on myös isännöinyt opettajavieraita Italiasta ja Puolasta.

Erasmus+ kurssimme päättäjaiset.

Kuva: Kurssille osallistunut romanialainen opettaja

Hyvinvoinnista seuraa parhaimmillaan luovuutta ja luovuus on usein heittäytymistä. Heidi harjoittelee tässä mindfulnessiä Barcelonan yliopiston puistossa.

Erasmus+: opettajat hengittämässä Barcelonassa

Heidi ja Pärre viettivät vapun jälkeisen viikon Espanjan Barcelonassa, Europass Teacher Academyn kurssilla, Happy Schools -positiivisen psykologian ja positiivisen kasvatustieteen kurssilla oppimassa, miten riilaiset saadaan kukoistamaan.

Kurssin kiinnostavinta antia oli tutustua 11 opettajaan eri puolilta maailmaa: Saksasta, Sisiliasta, Puolasta, Romaniasta, Ruotsista sekä Madagaskarin naapurissa sijaitsevasta pienestä, Ranskan departementista ja hallintoalueesta, jonka nimi on Réunion.

Jo heti kurssin alussa meille selvisi, että muilla opettajilla oli laaja tietämys siitä, että Suomi on maailman onnellisin maa, ja jo ensimetreillä firenzeläinen opettajamme, **Marta Mandolini** esitti osuvan kysymyksen siitä, miksi suomalaiset opettajat ovat tulleet Happy Schools -kurssille, vaikka suomalainen koulu on jo maailman paras. Tuttu asetelma siis: Suomi oli taas kerran luokan paras oppilas.

Feel good - do good!

Ongelmatonta koulua ei tietenkään ole olemassakaan, ei edes Suomessa. Ongelmat – tai pedagogisesti oikein ilmaistuna 'haasteet' – tuntuvat olevan hyvin samoja eri puolilla Eurooppaa. Ruotsissa laajalti käytössä oleva yhteisopettajuus vaikutti olevan erinomainen keino vastata niihin. Älylaitteiden ja tietokoneiden taakse piiloutuminen, energiajuomat sekä tarpeeton "statuskalistelu" merkivaatteilla ovat selvästi yleiseurooppalaisia ilmiöitä. Kirjoja ei lueta, läksyjä ei viitsitä tehdä. Oppilaat haluavat nopeaa menestystä ja rahaa, eivät keskittyä, syventyä, op-

Europass Teacher Academyn kuubalaisyntyinen opas, Erick Gonzáles León, kertomassa "Kirjan ja ruusun päivästä", jonka juuret juontavat Barcelonaan. Ruusut symboloivat Pyhän Yrjön, Barcelonan suojeluspyhimyksen tappaman lohikäärmeen veripisaroita.

Kuva: Leena Pärre-Schulman

Tässä työpajan tehtävänantona oli tehdä muovailuvahasta jotakin, mitä tarvitsee. Pärrellä olivat jääneet rillit aamulla hotellille.

Kuva: Heidi Turunen

pia matematiikkaa ja kerätä itselleen yleissivistystä. Oli tietysti paljon kiinnostavia erojakin: Réunionissa kaksikielisyys tuo omat haasteensa, etenkin, kun kreoli on ollut vuosikaudet täysin kielletty kieli. Sisiliassa oleellinen osa koulua on mafiavastainen ohjelma. Suomen vanhojen tanssit ja muut luokiperinteet herättivät joukossa ihailua, mutta Romaniassa yläkoulun valmistujaisiin liittyvissä tanssiaisissa järjestettävä "kaunein pari" -valintakilpailu taas meissä suomalaisissa kummastusta.

Lukeminen on paras tapa saada tietää, mitä tekstissä lukee

Mitä siis jäi käteen? Tunteiden tunnistamista, vahvuuksien tunnistamista, minä-viestien harjoittamista, mindfulnessiä – kyseenalaistamista, oppimisen flowta. Oppiminen on parhaimmillaan hauskaa, ja varsinkin tekemällä oppiminen. Paras tapa tulla itse hieman onnellisemmaksi on jonkun toisen auttaminen. Ehkä juuri sen takia opettaminenkin on niin mukavaa!

Leena Pärre-Schulman

Heidi, Jette ja Päivi Salling Roofgardenissa tavaratalon kattoterassilla Aarhusissa.

Skanderborg, Tanska 10.-14.5.2026

Olimme Tanskassa Erasmus+-akkreditoinnin puitteissa ”työnvarjostustehtävissä” (jobshadowing). Tutustuimme paikalliseen SCU-lukioon (Skanderborg-Odder Center for Uddannelse). Lukiossa on yleislinjan lisäksi mahdollista valita eri suuntautumisvaihtoehtoja, esim. teknillinen linja (HTX) tai liiketalouslinja (HHX). Itse tutustuimme lähinnä liiketaloudellisen linjan opetukseen. Vierailimme eri oppitunneilla (esim. saksa, espanja, englanti, markkinointi, erityisopetus) ja tutustuimme moneen ihanaan tanskalaiseen kollegaan. Oppitunneilla kerroimme suomalaisesta koulutusjärjestelmästä, Riihimäen lukiosta ja vastavuoroisesti tanskalaiset opiskelijat esittelivät meille tanskalaista järjestelmää ja omaa kouluun. Keskusteluissa ja kohtaamisissa opettajien ja opiskelijoiden kanssa huomasimme, että meillä on erittäin

Opettajien kouluruokabuffet.

paljon yhteistä, esim. koulutusjärjestelmän rakenteessa. Tanskalaiset ovat todella ystävällisiä ja positiivisia, ja koulussa oli aistittavissa koulun arvot: uteliaisuus, sitoutuminen, yhteisöllisyys, hyvät tavat ja kunnioitus. Ilmapiiri oppitunneilla oli rento ja välitön ja opiskelijat osallistuivat todella aktiivisesti. Opiskelijat työskentelivät omilla tietokoneillaan, mutta puhe-ilmet piti aina tunnin alussa tuoda opettajan pöydällä olevaan laatikkoon. Vietimme ikimuistoiset neljä päivää Tanskassa, ja suunnitelmissa onkin jatkaa yhteistyötä SCU-lukion kanssa opiskelijavaihdon merkeissä. Lähde siis mukaan tulevaan projektiin!

P.S. SCU:n kouluruoka oli ä-l-y-t-t-ö-m-ä-n hyvää

Päivi Modig, Heidi Muumäki ja Pauliina Lamberg

Heidi, Päivi ja Pauliina koulun aulassa. Taustalla näkyy koulun lyhenne SCU.

Kuvat: Päivi Modig, Heidi Muumäki ja Pauliina Lamberg

Koulun arvot: uteliaisuus, sitoutuminen, yhteisöllisyys, hyvät tavat ja kunnioitus.

Vilma Leppäranta, akryyli, KU4.

Lukuvuoden vierailijoita

Opintojaksojen aikana oppitunneilla kävi vierailijoita tai tavattiin vierailija Teamsin kautta. Lisäksi Rilussa vieraili 120-vuotisjuhlavieraita ja alunneja sekä opiskelijoita Ranskasta ja opettajia Puolasta, Espanjasta ja Italiasta.

Timo Heinonen kertoi uratarinansa.

120-vuotisjuhlapäivänä 9.10. uratarinoita kävivät kertomassa opiskelijoille seuraavat alumnit: **Erika Esselström, Timo Heinonen, Tiina Heiskanen, Jani Helander, Henri Hirvelä, Topias Ikävalko, Riikka Jaakkola, Tony Jauhiainen, Janita Juvonen, Veikko Koivisto, Kati Koivunen, Tuuli Levänen, Laura Liehu, Sini Linnalaakso, Hanna Londo, Jarkko Louhelainen, Lotta Löfberg, Esa Nieminen, Taina Ojapalo, Teemu Ovaska, Katri Paauwe, Raimo Palin, Emmi Peiponen, Suvi Pitkänen, Sanna Raivio,**

Markus Raninen, Ella Saranpää, Joonas Sillanpää, Jessica Sonko, Juha Toivonen, Ulla Tuomola, Jukka Viinainen, Karri Yrjänän ja Elisa Yrjö-Koskinen.

Maantieteen ja biologian opintojaksojen vierailijat:

GE1-opintojaksoilla opiskelijat pelasivat ilmastopalapeliä Riihimäen kaupungin ympäristöasiantuntija **Jenni Takalan** johdolla, jonka mukana maaliskuun vierailulla oli vs. ympäristönsuojelusuunnittelija **Hanna Pajari.**

Katri Paauwe Rilun 120-vuotispäivänä.

Rilun alumni Laura Liehu.

GE5: vanhempi yliopistonlehtori **Peteri Muukkonen** Helsingin yliopiston Geotieteiden ja maantieteen osastolta (Tutkija tavattavissa) piti etävierailun. Helsingin yliopiston Geopisteen etävierailun aiheena oli maanjärjestykset.

GE3: **Sarella Arkkila**, NUOLI-Nuorten luonto- ja ilmastoryhmän alumnin etävierailun aiheena oli kestävä ravinnontuotanto ja nuorten vaikutusmahdollisuudet.

Kuvat: Timo Helsten

BI6: **Minna Konertin** aiheena oli Bioteknologina laitoksella tehtävä tutkimus (Tutkija tavattavissa).

Opintojakson ÄI3.2. opiskelijoille kirjaston työntekijät pitivät aforismipajan.

Osassa UE2-opintojaksoja kävi vierailijoita mm. **Kati Lemmetyinen** Open Doorsilta ja Uuden tien päätoimittaja **Santeri Marjokorpi** sekä raamatuntutkimuksen väitöskirjatutkija **Heli Yli-Räisänen** (Tutkija tavattavissa).

UE6: Medialähetys Sanansaattajilta lukiolla vieraili digituottaja **Laura Tulisalo**. Teamsin kautta työstään kertoivat Radio Dein perustaja **Kirsi Rostamo** ja Kotimaa-lehden toimittaja **Emilia Karhu. Johanna Konttori** selosti mm. uskonnon medioitumista ja medialukutaitoa (Tutkija tavattavissa).

Viidennessä jaksossa RUB16-opintojaksoilla vieraili språkambassadör/kielilähettiläs **Sara-Maria Pirhonen**. Hän kertoi omasta kielimatkastaan suomenkielisestä lapsesta kaksikieliseksi aikuiseksi, ja miten ruotsin kielestä on ollut hyötyä hänelle sekä lapsena että nykyisessä ammatissa tanssijana ja näyttelijänä.

Muita vierailijoita

Teo Jokinen esitteli yksösille Lukolaisten liiton toimintaa.

Väittelykilpailun tuomarit: diakoni **Tiina Heiskanen**, yliopisto-opettaja **Teemu Ovaska** ja taidekuraattori **Antrea Kantakoski**.

Kuva: Timo Helsten

Kansainväliset vieraat

Ranskalaiset **Faustine Cornen-Pierre** ja **Laura Blervaque** olivat opiskelijavaihdossa kolme viikkoa lokakuun lopusta alkaen.

Marco Fazzari, Giuseppina Cesari, Maria Rosa Pappa ja Francesca Meligrana Calabriasta vierailivat 23.10.–6.11.2025.

Rehtori **Edyta Catkowska** opettajaryhmänsä kanssa oli job shadowing-vierailulla 9.–11.3.2026.

Viidennessä jaksossa milanolaiset opettajat **Lucia Lorenzo, Paola Ugnati, Patrizia Franco ja Gioliana Lopresti** tutustuivat Rilun ja tutustuivat kahden viikon opintomatallaan Suomeen.

Italialaiset opettajat *Job Shadow* -matkallaan Rilussa.

Suurten lukiodien rehtorit ja apulaisrehtori tapasivat Rilussa 16.1.2026.

Rilun alumni **Frans Niemelä** piti Lento-RUK-esittelyn 27.2.2026.

Katariina Teperi esitteli 4H-yrittäjyyttä kesätyövaihtoehtona 10.4.2026.

Järkeä, laatua ja makua kouluruokaan -paneeli toteutettiin 13.4.2026. Panelisteina olivat kaupunginjohtaja **Jouni Eho**, opetusneuvos **Marjaana Manninen** Opetushallituksesta, Riihimäen sivistyksen ja hyvinvoinnin lautakunnan jäsen **Ville Mustonen** sekä Riihimäen lukion opiskelijakunnan hallituksen jäsen ja Riihimäen nuorisovaltuuston puheenjohtaja **Pyy Parikka**.

Kuva: Kari Jukkarainen

Italialaiset opettajat **Paola, Patrizia, Gioliana ja Lucia** Hatlammin suolla.

Laura Perälä, akryyli,
KU4.

KEVÄTJUHLA
30.5.2026

Kuvat: Timo Hellesten ja Liina Arpalahhti

YLIOPPILASJUHLA 30.5.2026

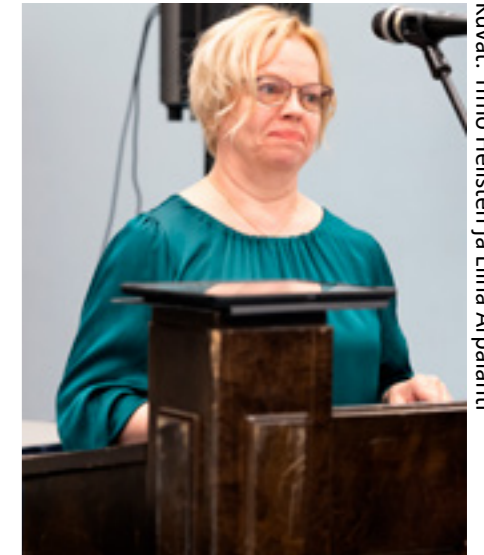
Airuet **Vilja Pyhähuhta** ja **Taavetti Siika** saattelivat abiturientit saliin.

Jalo Lintukorpi lausui tervetulosanat.

Seurakunnan tervehdyksen toi kappalainen **Hanna Riikonen**.

Ulla Korpinen puhui juhlassa ja jakoi ylioppilastodistukset.

Kuvat: Timo Hellsten ja Liina Arpalahhti

Timo Rajamaa ojentaa Maapallopatsaan **Inga Eholle**.

Uudet ylioppilaat painavat valkolakit päähänsää.

Ylioppilaan vanhemman puheenvuoron piti **Suvi Louhelainen**.

Pinja Piironen ja **Ava Tiitinen** pitivät uusien ylioppilaiden puheen.

Uudet ylioppilaat esittivät Pearl Jamin kappaleen *Even Flow*.

Kuvissa ylioppilaiden tunnelmia juhlan jälkeen.

Uudet ylioppilaat esiintyivät juhlassa. Kuvassa vasemmalta **Nuutti Lankinen**, **Alexi Kannisto**, **Aleksis Laajapuro**, **Aaron Riikonen**, **Leo Aho**, **Milla Niiranen** ja **Christine Ta**.

Uudet ylioppilaat veivät ruusut sankarihaudoille.

Ylioppilaat: ryhmä 23a

Ylioppilaat: ryhmä 23c

Ylioppilaat: ryhmä 23b

Ylioppilaat: ryhmä 23d

Ylioppilaat: ryhmä 23e

Ylioppilaat: ryhmä 23f

Ylioppilaat ryhmä: 22h

Kaksoistutkinnon suorittaneita ylioppilaita: hydr23

LUKUVUODEN 2025–2026 YLIOPPILAAT

Syksyn 2025 ylioppilaat

Asiala Lotta Elina Aurora
Höök Veera Anetka Elmiina
Isoaho Nooa Kasperi
Kainulainen Niklas Aleks
Karjalainen Anni Juulia Eveliina
Kekki Iris Sella Maria
Kovanen Miisa Johanna

Kuittinen Odessa Viivi Eerika
(yhdistelmäutkinto)
Laakkonen Emilia Nea Camilla
Nikkola Pihla Tuula Aurora
Ollilainen Jeremias Aarre Armas
Pesonen Pihla Liisa Ilona

Rodriguez Kristofer Armas
Roth Henry Ian David
Seeck Helmi Inkeri
Seppänen Fanny Josefiina
Shapoval Veronika
Suutarinen Ville Oskari

Kevään 2026 ylioppilaat

Aalto Roope Taneli
Aaltonen Elsa Annikki
Aho Leo Olavi Mikael
Ahoniemi Aleks Matias
Ahtiainen Kaspar Artur
Anttila Raakel Aino Emilia
Backberg Nelli Susanna
Eho Inga Maija Olivia
Elomaa Emilia Linnea Marketta
Ershov Daniil Andreevich
Franken Kalle Aleks Konstantin
Friman Ellen Alisa
Hakonen Jani Juhani Eemeli
Harju Charlotta Nora Michaela
Hassinen Tomas Anton
Heikkinen Onerva Ilona
Heiliö Riku Johannes
Heinonen Leevi Kristian
Heiskanen Niiko Daniel
Hietavirta Juhon Tapani
Himmanen Jenna Juulia
Hjelm Saaga Emmi Olivia
Hokkanen Veera Sofia Aleksandra
Hämäläinen Jasmin Niina Annikki
Hänninen Emmi Aino Elina
Itkonen Aarni Ilari
Jokinen Henna Maria Katriina
Jäske Aleks Eemeli
Kamula Oda Alma Sofia
Kankaanranta Kaapo Aukusti
Kankaantähti Jasmin Lilja Hellevi
Kannisto Liina Lumi Ellen
Kapulainen Veeti Veikko
Karppinen Ronja Alexandra
Kataja Onni Nuutti Kalevi
Kivistö Kristian Tapani
Koikkalainen Matias Noel Olavi
Koivumäki Alina Sanelma
Kollin Aada Helmi Ilona
Korhonen Oscar Veikko Joakim
Koskela Minttu Mirjam
Koskela Tähkä-Alina Vilhelmiina
Koskinen Alma Josefiina
Koskinen Niko Veikko Antero
Kuisma Sasu Axel Joonatan
Kuosmanen Jaakko Esko Tapani
Kupiainen Mikael Erkki William

Laajapuro Aleksis Kaspian
Laakkonen Joonas Niko Matias
Laakso Seela Inkeri
Laine Joonas Viljami
Lankinen Nuutti Remu Rafael
Laurén Elina Katariina
Leinonen Tuomas Antti Tapio
Leipijärvi Aino Katariina
Leivo Jasmin Josefiina
Leivo Julia Eveliina
Lepistö Markus Johannes
Levänen Anni Esteri
Limo Ruusu Inkeri
Lindberg Christian Joonas Mikael
Lindholm Olivia Elle Ilona
Lundahl Konsta Mikael
Lundqvist Otto Aleks
Löf Oliver Alexei
Löfberg Luukas Verner
Löfman Adeliina-Mariel Johanna
Majaranta Sara Minttu Maria
Malin Taavi Pellervo
Martikainen Emmi Inkeri Mirjam
Martola Tuuli Marleena
Metsola Aleksandra Siiri Sofia
Metsola Tatu Mikko Erik
Mikkola Matilda Maria Katriina
Mikkonen Niilo Väinö Tapani
Mustonen Ville Heikki Petteri
Mäenpää Helmi Aini Maria
Mäenpää Veeti Ukko Samuli
Mäki Tauno Väinö
Mämmelä Aino-Liisa Lumi Elina
Mäntymaa Juuso Valtteri
Mäntynen Lauri Kasimir
Nieminen Matilda Olivia
Niiranen Milla Emilia
Nuutinen Ella Aleksandra
Omori Taro
Paajanen Fiina Maaria Matleena
Passoja Inkeri Amelia
Passoja Kerttu Ilona
Peltola Sakri Johannes
Pham Tuyet Lan
Pihlajamäki Roope Helmeri
Piironen Annika Ella Amanda
Piironen Pinja Marketta
Pitkänen Diana
Pulli Wanessa Lumia
Pyyhtiä Aapo Johannes

Rasinmäki Pihla Silja Sofia
Rautanen Maija Leea-Tuulia
Riento Aapo Pentti Aleks
Riihilahti Mona Emilia
Riikonen Aaron Oliver
Rinne Caius Olavi Oliver
Rintala Elias Samuli
Rintala Ella Nuppu Emilia
Ruokonen Menni
Rusanen Vilho Verner Matias
Saarinen Sonja Suvi-Tuuli
Salomaa Emma Isabella Aliina
Salonen Roosa Liina Johanna
Santanen Emma Sofia
Savikurki Sanni Linnea
Seitsonen Valtteri Eemil
Sillanpää Aleks Raimo Johannes
Siren Emma Aleksandra
Soldan Juulia Emilia
Sormunen Otto Matias
Ta Christine
Taivalaho Taneli Herman
Teräväinen Katariina Kaino Raakel
Tiitinen Aava Miina Ainikki
Tilanterä Eemeli Verne Oliver
Tilanterä Luka Oskari
Toivanen Katariina
Tran Hong Ngoc Suvi
Tuominen Juhani Jouko Ilmari
Tuominen Onni Nikolai
Tuovinen Heli Juulia Leoni
Tuutti Noona Beata Petrinytär
Tyttö Perttu Eemeli
Töhönen Eveliina Marja Matilda
Töllinen Matias Juhon Johannes
Uusiniitty Olivia Aleksandra
Vainionpää Taavi Aleksanteri
Valli Inka Maaria
Varis Lyydia Elisabet
Vatjus Martti Ilmari
Veikkola Sauli Eemil Sakari
Ventola Julia Tarja Katariina
Viita-aho Miro Elias Antero
Viljakainen Veera Juliaana
Wolff Katarina Johanna
Yksjärvi Sini Maria
Ylätalo Nuutti Aleksanteri

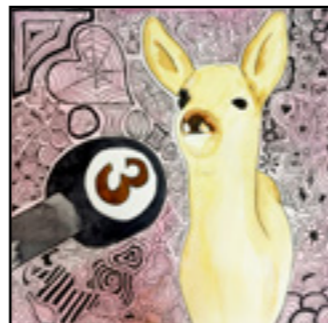
Aada Riipinen, KU1

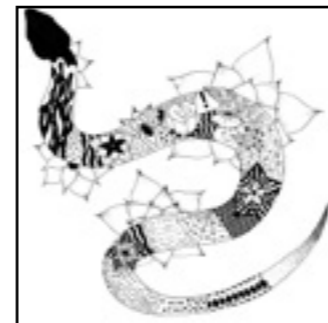
Jenni Laakkonen, KU1.

Lilja-Amanda Mponzi, KU1.

Helmi Porkka, KU1.

Elisa Kostainen, KU1.

Helmi Talja, KU1.

Urho Nurmi, KU1.

OPINTORYHMÄT JA RYHMÄNOHJAAJAT

25A Juntunen Tuija

Ahola Maria
Aho Nieminen Matilda
Arvola Seela
Eskola Julius
Hallahuha Juuso
Helen Pauli
Huhtala Otso
Hurme Sauli
Kevask Elina
Khrupchik Anna
Kokkonen Sanni
Kortessalmi Leevi
Koskinen Hertta
Lankinen Enni
Linnan Helmi
Lipaev Kristian
Mattheiszen Alexandra
Mäntymaa Eliel
Oikarinen Johannes
Parkkonen Lenni
Pirinen Leo
Ranta Elias
Riihilahti Rasmus
Riipinen Aada
Saraneva Lili
Thurén Leni
Turunen Maija
Vanhaverbeke Marie
Vaskovsky Sviatoslav

25B Laakkonen Kristiina

Erkintalo Eetu
Frestadius Jade
Hallikainen Oliver
Hartikainen Jenna
Ikonen Santeri
Kataja Noel
Koivu Hilma
Laakkonen Jenni
Liljegrén Venla
Lilli Jesse
Lindgren Frida
Malm Sara
Meronen Pipsa
Nieminen Aleksandra
Nurmi Urho
Pyöttiälä Elsa
Rajala Arttu
Rehell Nuppu
Ruottinen Ville
Salminen Samuli
Saukkola Niklas
Soininen Severi
Thind Jasmin
Väänänen Elvi

25C Virtanen Antti

Aaltonen Elias
Alastalo Kaisa
Albayrak Matilda
Delu Thanin
Hartikainen Juuli
Hietanen Iivari
Huotari Toivo
Härkönen Henri
Istak Andres
Jones Jasper
Julkunen Uuno
Koskinen Samuli
Lehtonen Otto
Mikosik Wiktorina
Mponzi Lilja-Amanda
Oittinen Venla
Perälä Laura
Piilonen Elias
Pitkänen Vanessa
Rauvanto Freija
Rukikiza Heda
Sillanpää Ronja
Tainio Otto
Tilanterä Miko
Tulirinta Iita
Velin Sakari
Yläne Leo

25D Eveli Heini

Aalto Urho
Alftan Milo
Anttila Oskari
Billingham Catarine
Hakala Oona
Herdén Aada
Hjelm Anton
Hyytiäinen Justus
Hämäläinen Aava
Juntunen Jenny
Kaikkonen Eemil
Kemppe Urho
Kinnunen Topias
Knuutila Netta
Lantta Erin
Lehtonen Oiva
Paajanen Aana
Penttinen Hilda
Porkka Helmi
Purhonen Jonne
Ropo Aino
Saari Lauri
Salo Elias
Seppi Kaisla
Siika Taavetti
Sokka Aatu
Tanskanen Veera
Vanninen Topias
Varis Veera

25E Päres-Schulman Leena

Bitter Noel
Eho Hugo
Gröhn Juulia
Heikkinen Inna
Hyvönen Henri
Kangas Silvia
Kankare Minttu
Kemppe Toivo
Kilpeläinen Mimosa
Korhonen Enni
Kosenius Iida
Kostainen Elisa
Kujala Tyyne
Kuurlunti Prisilla
Lehtonen Jalo
Leppäranta Vilma
Masawe Jeremy
Mertanen Nestori
Miettinen Max-Matias
Ojala Eelis
Parikka Pyry
Penttinen Sarah
Piiroinen Elias
Ropponen Mikko
Ruuskanen Kaisla
Santajoki Tatu
Tainio Nelma
Valkearanta Linnea
Viitanen Venla

25F Komonen Tuomo

Aalto Annika
Cisse Manaza
Giannini Amalia
Hintsala Eelis
Järvinen Hertta
Karhunen Laura
Kenttämies Natan
Kivekäs Pihla
Kiviharju Nuutti
Knuutila Nina
Koski Tuulia
Leino Valtteri
Löfman Vili
Malin Oula
Manninen Miikka
Mäntymaa Tuukka
Niemi Venni
Peltovuori Otto
Pyyhtiä Eero
Saarinummi Saana
Talja Helmi
Tallberg Samu-Jesse
Tarkkio Albert
Toivonoja Siiri
Vainio Vilma
Viitanen Otso
Virtanen Juuso
Wunsch Matthias

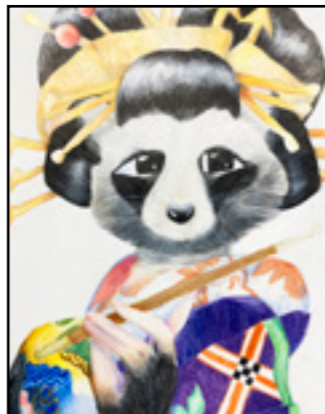
Venla Oittinen, KU1.

Sade Laine, lyijykynä ja puu-
väri, KU7.

Fanny Laitaharju, peiteväri,
KU4.

Pinja Paasikivi, puuväri, KU7.

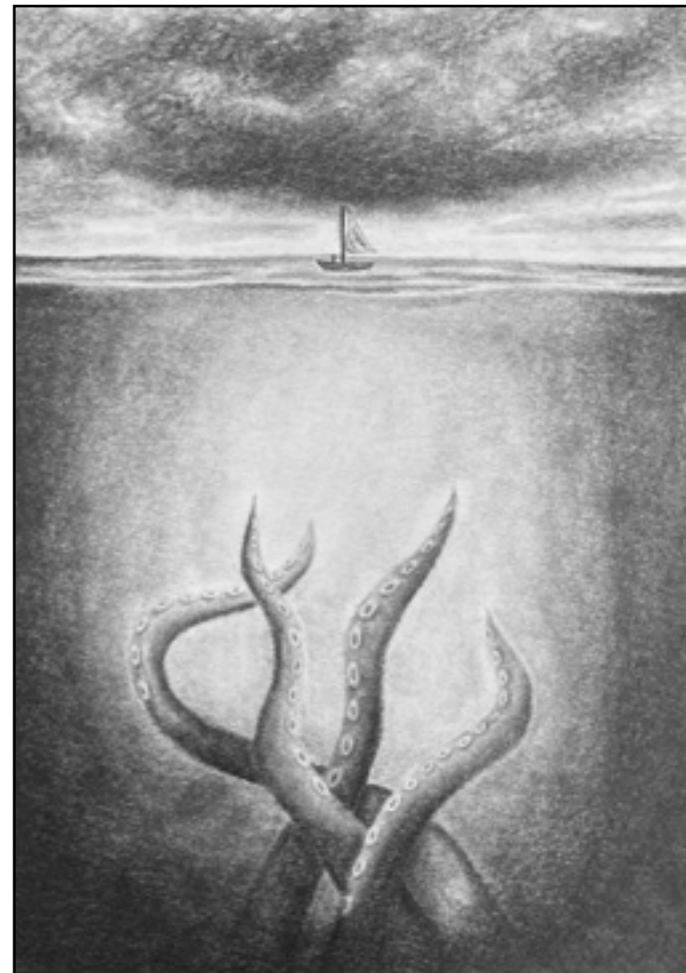
Peppi Ojala, akryyli, KU7.

Helmi Olander, vesiväri ja
tussi, KU4.

Milja Laine, vesiväri ja tussi,
KU4.

Taika Liljeroos, lyijykynä, KU7.

24A Sinivuori Juha-Pekka

Ahola Joel
Airos Eino
Anttila Moona
Asiala Iina
Ihatsu Eelis
Jäppinen Juuli
Kailasto Erika
Kalliokoski Rebekka
Kamula Aura
Kesanto Elli
Köykkä Emmi
Laine Sade
Leivo Oliver
Liitola Iikka
Liljeroos Taika
Lintukorpi Jalo
Mustakallio Julia
Palmu Oliver
Parmansalo Aapo
Salminen Akseli
Salo Mette
Savikurki Veera
Silén Leo
Simola Ada
Suomela Emilia
Tervo Timo
Tuomi Rasmus
Uljonen Kiet
Uotila Eetu
Viren Venla

24B Turunen Sasu

Aaltonen Aaro
An Joakim
Anttila Ilona
Frowein Ava
Heino Ellen
Hietanen Tuomas
Hietavirta Janne
Juvainen Anni
Karhinen Kaisla
Kilpinen Suvi
Korhonen Henri
Lahtinen Henna
Laitaharju Fanny
Lappalainen Joonas
Lönnroth Siiri
Noroaho Miko
Numminen Meeri
Nyman Mitja
Pasila Aaron
Peltonen Patrik
Päivärinta Onni
Riihimäki Heidi
Savola Tähkä
Savolainen Elmo
Sorri Jaakko
Tofferi Venla
Typpö Sanni
Vallius Annika

24C Jarho Maarit

Alakotila Väinö
Anttila Aapo
Auranen Eetu
Bäckström Seela
Hellberg Peppi
Hyytiäinen Topias
Ilves Roni
Jokinen Maija
Kaikkonen Alisa
Kangasaho Otso
Kunnari Iiris
Lindberg Vella
Markkanen Kerttu
Mattila Oskari
Paasikivi Pinja
Rautiainen Maiju
Rinne Juuso
Rinta-Paavola Sofia
Siimessalmi Enni
Sokka Hilla
Szczeny Bo
Tervo Niklas
Thurén Aaron
Tuovila Hilda
Turunen Sampo
Vehmaa Milla
Vuori Rico
Yau Raymond

24D Arpalahdi Liina

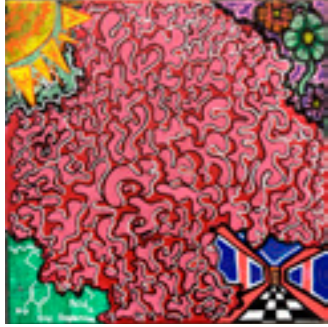
Ahlqvist Sonja
Anttila Jonna
Einiö Siiri
Enqvist Enna
Halonen Emil
Jalkanen Eerika
Järvelä Olli
Karppinen Janne
Lehtonen Kerttu
Lilius Veeti
Lindén Sara
Meidla Antero
Muikku Hugo
Nordström Niki
Nummenpää Sanni
Ojala Peppi
Othman Arina
Pellikka Vilma
Pulli Wiola
Pyhähuhta Vilja
Riihelä Lassi
Sandell Gaius
Sazonov Maxim
Tuomola Noora
Vanninen Lasse
Vänskä Feelia

24E Kolehmainen Jarmo

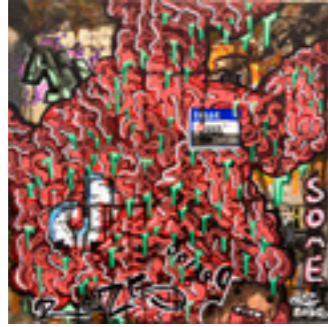
Arkonsuo Elsamaria
Elovaara Robin
Eronen Milja
Grönqvist Väinö
Haapanen Anna-Sofia
Heikkilä Heidi
Huutola Valtteri
Hämäläinen Ella
Ihatsu Aatso
Jaatinen Markus
Koivurova Lauri
Liiri Julia
Markkola Roope
Mattila Ville
Metsola Veeti
Niemelä Fiia
Niemi Anna
Olander Helmi
Paalanen Kaisla
Pahkala Nea
Parkkisenniemi Menni
Pitkänen Sisu
Salonen Iitu
Siivonen Väinö
Sillanpää Miro
Tuhkanen Emmi
Turunen Perttu
Väänänen Kerttu

24F Turunen Heidi

Berg Pricilla
Friman Anton
Heijasto Jesse
Himberg Reino
Holopainen Alvar
Hämäläinen Rasmus
Ihalainen Onni
Isotalo Tommi
Junttila Kerttu
Kurkela Iina
Laine Milja
Leino Laura
Leinonen Sammeli
Lindgren Tuomas
Lindholm Aino
Manninen Topi
Mäkelä Eelis
Oivo Patrik
Partanen Armi
Salazar Emilio Noel
Salmela Miikke
Santamäki Samu
Sauranen Ada
Seeck Hilda
Sinivuori Viivi
Tsang Bosco
Tuominen Elsa
Turunen Sohvi
Tuukkanen Iiris

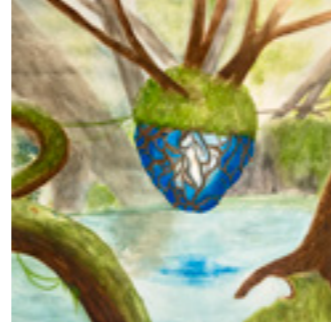
Dopamiini.
Oliver Löff, akryyli ja tussi, KU10.

Äivomätä.

Dead Brains.

Emma Siren, *Metsän sydän*,
vesiväri, KU10.

Leo Aho, *Keinotekoinen tule-
vaisuus*, nestemäinen tussi
KU10.

Sonja Saarinen, *It can't rain
all the time*, lyijykynä, KU10.

Ines Nukarinen, *Sirpaloitunut
tunne*, guassiväri, KU10.

Jasmin Hämäläinen, *Sumu*,
lyijykynä, KU10.

23 A Heidi Muumäki

Hämäläinen Jasmin
Jäske Aleksis
Kannisto Aleksis
Laajapuro Aleksis
Lundahl Konsta
Löffberg Luukas
Löffman Adeliina
Mikkola Matilda
Mäki Tauno
Niiranen Milla
Passoja Kerttu
Peltola Sakri
Piiroinen Annika
Riikonen Aaron
Salomaa Emma
Santanen Emma
Sormunen Otto
Ta Christine
Taivalaho Taneli
Tilanterä Eemeli
Töllinen Matias
Valli Inka
Wolff Katarina

23 B Kirsti Hokkanen

Aalto Roope
Anttila Raakel
Friman Ellen
Harju Charlotta
Heinonen Leevi
Itkonen Aarni
Koikkalainen Matias
Korhonen Oscar
Koskinen Alma
Kuosmanen Jaakko
Kupiainen Mikael
Laine Joonas
Lepistö Markus
Nieminen Matilda
Nuutinen Ella
Omori Taro
Riihilahti Mona
Rintala Elias
Sillanpää Aleksis
Tiitinen Aava
Varis Lydia
Viita-aho Miro
Viljakainen Veera
Voloshina Christina
Yksjärvi Sini

23 C Jari Suomalainen

Aho Leo
Ahtiainen Kaspar
Elomaa Emilia
Ershov Daniil
Kamula Oda
Kannisto Liina
Koivumäki Alina
Kuisma Sasu
Laakkonen Joonas
Leinonen Tuomas
Leivo Jasmin
Levänen Anni
Metsola Aleksandra
Mikkonen Niilo
Mäenpää Veeti
Mäntynen Lauri
Pitkänen Diana
Rintala Ella
Teräväinen Katariina
Tran Suvi
Tuutti Noona
Vainionpää Taavi
Ylätalo Nuutti

23 D Minna Nurmela

Ahoniemi Aleksis
Hakonen Jani
Hjelm Saaga
Jokinen Henna
Kollin Aada
Koskela Tähkä
Laakso Seela
Leivo Julia
Limo Ruusu
Lindberg Christian
Löff Oliver
Martikainen Emmi
Mäntymaa Juuso
Ruukonen Menni
Rusanen Vilho
Savikurki Sanni
Seitsonen Valtteri
Siren Emma
Soldan Juulia
Tuominen Juhani
Vatjus Martti

23 E Eero Valovirta

Backberg Nelli
Hassinen Tomas
Heikkinen Onerva
Heiliö Riku
Heiskanen Niiko
Hokkanen Veera
Hänninen Emmi
Kankaanranta Kaapo
Karppinen Ronja
Kataja Onni
Koskela Minttu
Leipijärvi Aino
Lundqvist Otto
Mustonen Ville
Mäenpää Helmi
Pham Tuyet Lan
Pulli Wanessa
Pyyhtiä Aapo
Rautanen Maija
Rinne Caius
Salonen Roosa
Tilanterä Luka
Toivanen Katariina
Töhönen Eveliina
Uusiniitty Olivia
Veikkola Sauli

23 F Timo Rajamaa

Eho Inga
Franken Kalle
Himmanen Jenna
Kapulainen Veeti
Kivistö Kristian
Koskinen Niko
Lankinen Nuutti
Lindholm Olivia
Malin Taavi
Martola Tuuli
Mämmelä Aino-Liisa
Paajanen Fiina
Pihlajamäki Roope
Rasinmäki Pihla
Riento Aapo
Saarinen Sonja
Typpö Perttu
Ventola Julia

23H Ulla Korpinen

Aalto Salla
Anttila Siiri
Chukwu Nenne
Eronen Aaron
Frilander Ella
Hellgren Jamelia
Herdén Oona
Hietavirta Juho
Huotari Lilli
Kallionalusta Joose
Koistinen Saimi
Kuri Daniel
Kurvinen Krista-Matleena
Majaranta Sara
Mikkola Jussi
Nukarinen Ines
Palokangas Nilla
Poussu Nelli
Tikkanen Tomas
Valtonen Hilla
Vuorela Alisa

22 H Ulla Korpinen

Aaltonen Elsa
Laurén Elina
Metsola Tatu
Passoja Inkeri
Piironen Pinja
Tuovinen Heli

**Kaksoistutkinto
Päivi Modig**

HYR 21
Lind Iida

HYR 22
Heinämäki Aapo
Kuittinen Odessa
Parmansalo Milja

HYR 23
Kopposela Leevi
Kuikka Vili
Nikander Moona
Västilä Altti

HYR 24
Ahlqvist Jenna
Karjalainen Eero
Leisti Senni
Lindgren Essi
Paalijärvi Helmi
Riikonen Olga
Saarikalle Joosia
Sulaoja Henri
Vehkalampi Otso

HYR 25
Gonzalez Eliana
Moilanen Oskari
Voivala Vilma

Iina Asiala, öljypastelliliidut,
Ku7.

Riihimäen lukion opettajat ja henkilökunta

Lukion opettajat

Arpalahti Liina, kuvataide
 Eveli Heini, matematiikka, tietotekniikka
 Falck Arjaleena, englantia, ruotsi
 Hellsten Timo, äidinkieli ja kirjallisuus
 Hokkanen Kirsti, psykologia
 Ihalainen Anna, maantiede, biologia
 Jarho Maarit, englantia, ranska
 Joutsijoki Sanna, historia, yhteiskuntaoppi, uskonto
 Jukarainen Kari, rehtori
 Juntunen Tuija, venäjä, ruotsi
 Kaakinen Ari, historia, yhteiskuntaoppi
 Kemppainen Neea, äidinkieli ja kirjallisuus, S2
 Kolehmainen Jarmo, historia, yhteiskuntaoppi
 Komonen Tuomo, musiikki
 Korpinen Ulla, apulaisrehtori, uskonto, filosofia, elämäntutkimus
 Laaksonen Kristiina, englantia
 Lamberg Pauliina, espanja, ranska, tutor-toiminta
 Lehto Päivi, erityisopettaja S2-tuva
 Lehtonen Leena, erityisopettaja
 Mankinen Iida, äidinkieli ja kirjallisuus
 Modig Päivi, opinto-ohjaaja, ryhmät D, E, F, tutor-toiminta
 Muumäki Heidi, saksa, ruotsi
 Mäkinen Linda, äidinkieli ja kirjallisuus
 Nurmela Minna, fysiikka, matematiikka
 Perttunen Heidi, erityisopettaja AIPE
 Päres-Schulman Leena, äidinkieli ja kirjallisuus
 Rajamaa Timo, historia, yhteiskuntaoppi
 Rauhaniemi Eija opinto-ohjaaja, S2-tuva
 Rönnkvist Juhana, teatteri-ilmaisu
 Sinivuori Juha-Pekka, matematiikka, kemia
 Suomalainen Jari-Pekka, fysiikka, matematiikka
 Suominen Irene, biologia, maantiede
 Turunen Heidi, liikunta, terveystieto, psykologia
 Turunen Sasu, matematiikka, robotiikka
 Valkonen Riitta, opinto-ohjaaja, ryhmät A, B, C, koulutuskokeilut
 Valovirta Eero, liikunta, terveystieto
 Virtanen Antti, matematiikka, tietotekniikka
 Väyrynen Tatu, uskonto, filosofia, OPKH:n ohjaava opettaja
 Kervinen Tuomas, äidinkieli ja kirjallisuus (virkavapaalla)
 Palmujoki Annina, kemia ja matematiikka (virkavapaalla)

Jade Frestadius, peiteväri, KU1

Muu koululla työskentelevä henkilökunta

Airasmaa Teija, koulusihteeri
 Veijalainen Piia, koulusihteeri
 Okkonen Joni, vahtimestari
 Salin Minna, koulu- ja oppilaitosvalmentaja
 Murto Satu, ruokapalvelutyöntekijä (Palmia)
 Eronen Kari, ruokapalvelutyöntekijä (Palmia)
 Lahti Eija, siivooja
 Granat Sari, siivooja
 Heinonen Sanna, siivooja
 Heinonen Sanni, psykologi (OmaHäme)
 Viiri Sissi, psykologi (OmaHäme)
 Kirjavainen Jaana, terveydenhoitaja (OmaHäme)
 Teppinen Kati, kurattori (OmaHäme)

Kuva: Timo Helliö

KIITOKSET!

Riihimäen lukio kiittää kaikkia yhteistyötahoja ja stipendien lahjoittajia.